

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Aleše Sabola a Mgr. Jana Ferneckého v právní věci

žalobce: **BHC PRO s.r.o.**, IČO 29155649,
sídlem Vranická 2356, Praha 9

zastoupeného JUDr. Ing. Pavlem Cinkem, LL.M., MBA, advokátem,
sídlem Veleslavínova 363/33, Plzeň

proti
žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Ant. Čermáka 2a, Praha 6

za účasti: **Red Bull GmbH**,
sídlem Am Brunnen 1, A-5330, Fuschl am See, Rakousko

zastoupené Mgr. Ondřejem Čerychem, advokátem
sídlem Národní 58/32, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 6. 2021,
čj. O-556334/D21016741/2021/ÚPV

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se žalobou podanou dne 16. 8. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též „**předseda Úřadu**“) ze dne 15. 6. 2021, čj. O-556334/D21016741/2021/ÚPV (dále též „**Napadené rozhodnutí**“), kterým předseda Úřadu zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též „**Úřad**“) ze dne 15. 1. 2021, čj. O-556334/D19127471/2019/ÚPV (dále jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím Úřad vyhověl námitkám podaným osobou zúčastněnou na řízení podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 441/2003 Sb.**“), proti zápisu barevné obrazové ochranné známky ve znění „neBULL a makej“ a provedení

pod zn. sp. O-556334 a zveřejněného dne 3. 6. 2019, přihlášeného dne 3. 6. 2019 pod zn. sp. O-556334 a zveřejněného ve Věstníku Úřadu dne 11. 9. 2019 (dále též „**Napadená ochranná známka**“ či „**napadené označení**“), a žalobcem podanou přihlášku Napadené ochranné známky zamítl.

II. Napadené rozhodnutí

3. Předseda Úřadu v odůvodnění Napadeného rozhodnutí rekapituloval závěry vyslovené Úřadem v Prvostupňovém rozhodnutí. Současně shrnul obsah podaného rozkladu, podání osoby zúčastněné na řízení v rámci řízení o rozkladu a repliky žalobce. Předseda Úřadu dále v odůvodnění Napadeného rozhodnutí popsal, že přihláška obrazové Napadené ochranné známky byla zveřejněna dne 11. 9. 2019 pro tam uvedený seznam výrobků a služeb zařazených do tříd 25, 32 a 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb.
4. Dále předseda Úřadu na str. 10 – 11 odůvodnění Napadeného rozhodnutí specifikoval skutečnosti zjištěné z rejstříku ochranných známek o namítané obrazové ochranné známce EU č. 17363094 v provedení

The Red Bull logo, featuring the words 'Red Bull' in a bold, red, sans-serif font.

(dále jen „**Namítaná ochranná známka**“) s tím, že je dle něho zřejmé, že Namítaná ochranná známka je ve vztahu k napadenému označení starší ochrannou známkou ve smyslu § 3 písm. a) bodu 3 zákona č. 441/2003 Sb. Přitom vyložil důvody, pro které se Úřad ani předseda Úřadu nezabývali dalšími namítanými ochrannými známkami.

5. K námitkám zpochybňujícím přezkoumatelnost Prvostupňového rozhodnutí předseda Úřadu v návaznosti na rekapitulaci podkladů předložených v rámci řízení o námitkách žalobcem i osobou zúčastněnou na řízení shrnul, že v řízení o námitkách dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. v rámci hodnocení shodnosti/podobnosti výrobků a

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

služeb a shodnosti/podobnosti označení Úřad striktně vychází z rejstříkových údajů (seznam přihlašovaných/zapsaných výrobků a služeb, podoba označení, jak je přihlašováno/zapsáno). Posuzování probíhá v kontextu ustálené výkladové a rozhodovací praxe a argumenty a tvrzení účastníků, ač je třeba se s nimi vypořádat, mohou mít v tomto směru jen omezený vliv na výsledek posouzení. Při hodnocení existence pravděpodobnosti záměny je třeba dle předsedy Úřadu zohlednit některé další jím jmenované faktory, většina z nich opět ale vychází z „objektivních“ skutečností. Na základě případných tvrzení účastníků, která by musela být řádně doložena, je pak podle předsedy Úřadu možné vzít v potaz některé další okolnosti – zejména zvýšenou rozlišovací způsobilost namítané ochranné známky. Ve stávajícím případě však podle předsedy Úřadu v rámci projednávaného námitkového důvodu takové okolnosti uplatněny a doloženy nebyly. V tomto kontextu označil předseda Úřadu za irelevantní argumentaci osoby zúčastněné na řízení týkající se známosti a dobrého jména jejich ochranných známek, včetně namítané. Podle předsedy Úřadu Úřad v tomto směru požadavkům na řádné, logické a dostatečné odůvodnění svého rozhodnutí dostal. V souladu s běžně uplatňovanými principy a zásadami porovnal daná označení ze všech posuzovacích hledisek, zohlednil jejich dominantní a distinktivní prvky, vyhodnotil míru podobnosti, popř. shodnost napadených a namítaných výrobků a z pohledu jejich průměrného spotřebitele shledal existenci pravděpodobnosti záměny (zejména asociace) mezi napadeným označením a Namítanou ochrannou známkou.

6. K námitce, že ochranné známky osoby zúčastněné na řízení jsou zapsány pro výrobky a služby tříd 25, 28, 32, 41 a 43 (ochranná známka č. 15288186 ve znění „Bull“ pak jen pro výrobky ve třídě 32), s tím, že uvedené třídy si registruje v podstatě každá společnost zabývající se oblastí sportu, sportovního vybavení a pořádání sportovních aktivit, neboť se jedná o obecné třídy pro tuto velmi širokou oblast, a žalobce tak měl za zcela nelogické a neopodstatněné, aby osoba zúčastněná na řízení namítala dané výrobky ve třídách 25, 32 a 41, předseda Úřadu zdůraznil, že předmětem posuzování byla v napadeném rozhodnutí pouze Namítaná ochranná známka. Dále odkázal na porovnání výrobků a služeb na str. 7 – 10 Prvostupňového rozhodnutí provedené srovnáním dle jejich vymezení v přihlašovaném/zapsaném seznamu výrobků a služeb. Úřad podle předsedy Úřadu při zohlednění běžně aplikovaných zásad a logických úvah (šíře vymezená kategorie namítaných produktů v porovnání s podkategorií produktů napadených, shodné, resp. synonymní vymezení produktů, shodná kategorie produktů v dané oblasti) dospěl ke správnému závěru o jejich shodnosti, resp. vysoké podobnosti. Doplnil, že má-li osoba zúčastněná na řízení svou ochrannou známku platně zapsanu pro výrobky a služby v určitých třídách, pak ji může proti napadenému označení v tomto rozsahu namítat, přičemž není rozhodné, zda se jedná o specifické, úzce vymezené produkty či o širší kategorie produktů, jež si subjekty na daném segmentu trhu běžně ke známkoprávní ochraně přihlašují.
7. K námitkám zpochybňujícím závěry o vizuální podobnosti předseda Úřadu shrnul, že podle Úřadu oběma označeními dominuje slovní prvek „BULL“/„Bull“ (v překladu z angličtiny „býk“) v červené barvě. U napadeného označení mu předchází částice „ne“ provedená malými písmeny v bílé barvě, čímž je vizuálně odlišena v rámci dohromady psaného prvku „neBULL“. Následný dovětek sestávající ze dvou slovních prvků „a makej“ je podstatně menší, tedy méně pohledově výrazný. Všechny slovní prvky jsou dle Úřadu zakomponovány do obdélníkového podkladu černé barvy. Namítaná ochranná známka je tvořena dvojicí slovních prvků, „Red“ a „Bull“ v bezpatkovém písmu malé tiskací abecedy s

velkými písmeny na počátku obou výrazů. Vzhledem k tomu, že slovní prvek „Red“ je vlastně přídavným jménem, které popisuje barevné provedení obou prvků, je dle Úřadu nutno za stěžejní slovní prvek považovat právě slovní prvek „Bull“, přestože je umístěn až na druhém místě. Rovněž u napadeného označení je pak dle Úřadu slovní prvek „BULL“ dominantní, a to vzhledem ke svému barevnému a grafickému zvýraznění. Rozdíl v odstínu červené barvy je minimální a rovněž zdůraznění odlišného (shodně však bezpatkového) fontu je zanedbatelné. Užití písmen velké tiskací abecedy či kombinace písma velké a malé tiskací abecedy je dle Úřadu téměř nepodstatné, neboť tato skutečnost nemá vliv na čitelnost, a tedy na vizuální vjem. Předmětná označení jsou tedy dle Úřadu vizuálně podobná.

8. Předseda Úřadu v kontextu uvedeného zdůraznil, že v namítaném označení jsou čistě vizuálně oba slovní prvky *de facto* rovnocenné – jedná se o dva krátké prvky, přičemž vizuální vliv až druhé pozice prvku „Bull“ je posílen užitím velkého prvního písmene „B“. Dle předsedy Úřadu lze tedy mít za to, že spotřebitel oba prvky vzhledem k uvedeným aspektům zaznamená se srovnatelnou mírou pozornosti a vizuálně nebude ani jeden z nich svým působením převažovat. V napadeném označení je pak podle předsedy Úřadu vizuálně jednoznačně dominantním prvek „BULL“, což plyne jednak z velikostní převahy (jde o prvek vizuálně nejdelší a největší, je jako jediný ztvárněn velkými písmeny) a jednak z užití výrazné červené barvy. Část „ne“ je co do vizuálního působení podle předsedy Úřadu na pomyslném druhém místě – zaujímá úvodní pozici, je ztvárněna malými tiskacími písmeny, je kratší a o něco nižší než navazující část „BULL“. Co do počtu písmen nejdelší prvky „a makej“ jsou podle předsedy Úřadu vizuálně upozaděny jednak svou pozicí na třetím místě (v pravé spodní části celého označení) a zejména svým výrazně menším provedením. Vizuálně dominantní prvek napadeného označení je tak dle předsedy Úřadu *de facto* shodný s jedním ze dvou vizuálně víceméně rovnocenných prvků Namítané ochranné známky. V obou označeních je přitom jako pohledově nápadný prvek shodně užita červená barva. Tyto aspekty při hodnocení vizuální podobnosti pak podle předsedy Úřadu převáží nad objektivně existujícími rozdíly a daná označení je třeba pokládat za vizuálně podobná.
9. K námitkám brojícím proti závěrům o fonetické podobnosti předseda Úřadu připomněl, že dle Úřadu bude napadené označení vysloveno jako „ne-bul a makej“, případně pouze „ne-bul“ (s ohledem na umístění prvku „neBULL“ na prvním místě i na velikost slovních prvků, resp. provedení prvků „a makej“ malými písmeny), a Namítaná ochranná známka jako „red-bul“. Přítomny jsou tedy dvě slabiky (u napadeného označení na prvním místě, pokud bude vysloveno celé) s velmi podobnou rytmikou a fonetikou vzhledem ke sdílené samohlásce „E“ v první slabice (prvním slovním prvku) a vzhledem ke shodě všech hlásek ve druhé slabice (druhém slovním prvku), a proto jsou z hlediska fonetického porovnávání označení dle Úřadu v určité nižší míře podobná. Předseda Úřadu považoval toto hodnocení za přiléhavé s tím, že i při vyslovení celého napadeného označení (což však v reálné situaci na trhu nebude pravidlem) nelze opominout jistou podobnost zvukové stopy úvodních slabik „ne“ vs. „red“ a totožnost druhých slabik „bul“. Tato zvuková podobnost (podpořená analogickou rytmikou a kadencí daných slabik) bude při vyslovení celého napadeného označení (tj. včetně prvků „a makej“) podle předsedy Úřadu korigována na nižší stupeň. Předseda Úřadu odmítl, že by úvodní slabiky byly zvukově zcela odlišné (viz výše), přičemž fonetická nepodobnost nemůže plynout pouze z odlišného počtu slabik, bez zohlednění jejich pozice a případného předpokladu nevyslovení některých z nich při zvukové reprodukci ze strany průměrného spotřebitele. Závěr o fonetické podobnosti

porovnáváných označení jako celků, byť v nižší míře, je tedy dle předsedy Úřadu opodstatněný.

10. K námitkám týkajícím se významové (ne)podobnosti předseda Úřadu shrnul, že dle Úřadu je napadené označení složeninou částice „ne“ a slovního prvku „BULL“. Její celkový význam je fantazijní, případně se může jednat o s nadsázkou napsaný rozkazovací způsob odvozený od výrazu „bulet“ (brečet), tedy „nebul“ (nebreč). V kombinaci s dovětkem „a makej“ se nabízí motivační slogan „nebul (nebreč) a makej (zaber)“. Vzhledem ke grafickému i barevnému odlišení však spotřebitel bude vnímat jednotlivé prvky spíše odděleně, tj. jako zápornou částici „ne“ a anglický termín „BULL“ (býk) – dohromady s možným významem „ne býkovi!“. Prvky „a makej“ jsou umístěny až na konci označení a jsou dle Úřadu dosti malé oproti prvku/prvkům počátečním. Svoji roli pak hraje i červená barva slovního prvku „BULL“ coby barevné a grafické odlišení i jako možná asociace na červeného býka („BULL“ /býk/ napsaný červenou barvou). Úřad dále podle předsedy Úřadu vyšel z toho, že zdvojená písmena „LL“ se v češtině neužívají, jsou tedy v jinak českém sloganu nápadná a upozorňují na přítomnost anglického slovního prvku „BULL“. Angličtina se přitom dlouhodobě vyučuje jako hlavní cizí jazyk na českých školách, předmětné slovo není odborným výrazem, patří spíše do základní slovní zásoby a průměrný spotřebitel jeho významu pravděpodobně porozumí. Neadresný motivační slogan „nebul a makej“ je dle Úřadu běžně užíván, a to většinou sportovci, ve významu „nebreč a zaber“. I z toho důvodu rozlišovací způsobilost napadenému označení dává podle Úřadu slovo „BULL“, které je zároveň nosným prvkem celého označení. Porovnáváná označení tak byla ze strany Úřadu vyhodnocena jako sémanticky podobná ve vysoké míře.
11. Předseda Úřadu předně zdůraznil, že argumentace, jež se netýká Namítané ochranné známky, není pro toto rozhodnutí relevantní. Předseda Úřadu sice nepovažoval za pravděpodobné, že by první části napadeného označení průměrný spotřebitel přiřadil význam „ne býkovi“, v ostatních aspektech však s hodnocením Úřadu souhlasil. Slovní spojení „nebul a makej“ by bylo podle předsedy Úřadu nejspíš vnímáno jako motivační slogan s významem „nebreč a zaber“, nicméně nelze opomenout, že v jeho vizuálně dominantním a nejvýraznějším prvku bylo užito netypického zdvojení písmene „L“, tedy „neBULL“. To spolu s velikostně a barevně odlišným ztvárněním (a užitím malého oproti velkému tiskacímu písmu) prvek „neBULL“ podle předsedy Úřadu významově posouvá, resp. nabízí spotřebiteli vnímání tohoto prvku jako jisté slovní hříčky, jež má upoutat pozornost k části „BULL“ a anglickém významu „býk“. Jiný účel uvedeného zvýraznění a užití zdvojeného „L“ předseda Úřadu neshledal. S ohledem na toto zdůraznění pak existuje podle předsedy Úřadu významová shoda dominantního prvku napadeného označení a jednoho z prvků Namítané ochranné známky – „BULL“ jakožto „býk“. Primární význam celého sloganu sice zůstává pro spotřebitele srozumitelný, nicméně pozornost je směřována k nastíněnému významu alternativnímu, přičemž dle předsedy Úřadu nelze též odhlédnout od další sémantické analogie spočívající v užití červené barvy výlučně u části „BULL“ napadeného označení a významu slovního prvku „Red“ – červený v Namítané ochranné známce. Po zohlednění všech uvedených zjištění vyhodnotil předseda Úřadu porovnáváná označení za významově podobná.
12. Pokud jde o celkový dojem, předseda Úřadu rekapituloval, že Úřad shledal vzhledem k popsané vizuální, fonetické i sémantické podobnosti porovnáváná označení jako podobná i z hlediska celkového dojmu, a uzavřel, že s ohledem na shodnost či velkou podobnost výrobků a služeb existuje na straně veřejnosti pravděpodobnost záměny, resp. asociace, neboť byla rovněž shledána podobnost mezi vlastními označeními. Shodné či vysoce

podobné produkty totiž mají být dle Úřadu poskytovány pod označeními, která sdílí slovní prvek „BULL“/„Bull“, shodně provedený v červené barvě, kdy je nepochybné, vzhledem k dalšímu grafickému provedení, že se jedná v obou případech o anglický výraz „býk“, resp. „červený býk“. I se zřetelem k vymezení průměrného spotřebitele tak dle Úřadu s ohledem na shledanou vzájemnou podobnost označení, jež se vztahují na shodné či vysoce podobné produkty, může spotřebitel dospět k mylnému závěru co do jejich původu.

13. Předseda Úřadu se s uvedeným shrnutím ztotožnil. Dodal, že volbou grafického a barevného rozdělení prvku „neBULL“ a zdvojením písmene „L“ nabídl žalobce spotřebiteli alternativní významový rozměr hovorového výrazu „nebul“ (nebreč), přičemž z vícero způsobů zvýraznění (písmo, velikost, barva) části „BULL“ je evidentní, že to bylo jeho záměrem. Dle předsedy Úřadu tak byl vytvořen dominantní prvek, jehož význam „býk“ nikterak přirozeně nesouvisí s nárokovánými výrobky a službami a je ve vztahu k nim fantazijní. Svým provedením v červené barvě (tedy spojením pojmů „červená“ a „býk“) tento prvek může vytvářet souvislost a asociaci s Namítanou ochrannou známkou, která je přitom zapsána pro výrobky shodné a vysoce podobné s těmi, pro něž je napadené označení přihlašováno. V reakci na žalobcem poukazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, čj. 4 As 90/2006 - 123, přitom předseda Úřadu konstatoval, že mezi napadeným označením a Namítanou ochrannou známkou byla shledána podobnost závadná, tj. podobnost, jež vyvolává pravděpodobnost záměny ohledně původu výrobků a služeb.
14. K námitce, že účelem práva ochranných známek není bránit konkrétním subjektům v účasti na soutěži v určitých trzích, přičemž slabika „bull“ nedisponuje takovou rozlišovací způsobilostí, aby na trhu nealkoholických nápojů a sportovního vybavení v podstatě vyloučila konkurenci mezi soutěžiteli, kteří by ji chtěli mít jako součást názvu svých produktů, resp. k námitce, že nelze aprobovat závěr, že existence pouze shodné slabiky „bull“ by automaticky znamenala, že si průměrný spotřebitel tuto slabiku spojí (asociuje) pouze s kombinovanou ochrannou známkou „Red Bull“, jejíž součástí je i obrázek dvou zápasících býků, a poukazu na množství v rejstříku zapsaných ochranných známek obsahujících slovní prvek „bull“, předseda Úřadu přisvědčil Úřadu, že vzhledem k seznamu výrobků a služeb není slovo „BULL“ (býk) popisné, ale naopak fantazijní. Zopakoval, že hodnocení podobnosti a pravděpodobnosti záměny vycházelo z podoby porovnávaných označení, vymezení jejich dominantních prvků, přičemž zohledněny byly všechny grafické a významové aspekty (ke shodě v prvku „Bull“ přibyla i analogie ve spojení tohoto prvku s červenou barvou, resp. prvkem „Red“). Posuzování tak bylo (a muselo být) dle předsedy Úřadu individuální a jeho výsledek odráží pouze skutkové okolnosti stávajícího případu. Ač jsou některá zjištění obecnější povahy (fantazijní povaha prvku „BULL“ ve vztahu k předmětným výrobkům), nelze na jeho základě tvrdit (Úřad to dle předsedy Úřadu ani netvrdil), že Namítaná ochranná známka by byla shledána jako „závadně podobná“ s jakýmkoli označením obsahujícím prvek „BULL“. Není tak dle něho pravdou, že by Prvostupňové rozhodnutí aprobovalo nutnou podobnost a pravděpodobnost záměny všech označení s prvkem „BULL“ s Namítanou ochrannou známkou, resp. že by docházelo k omezování soutěžitelů na trhu. Předseda Úřadu dodal, že obsahuje-li starší ochranná známka dominantní prvek, který má ve vztahu k zapsaným výrobkům fantazijní povahu, přináší mu to samozřejmě jistou výhodu – chce-li jiný subjekt též prvek zahrnout do svého označení pro shodné či podobné výrobky, může tak učinit pouze tehdy, pokud se jinými prvky označení dokáže od starší ochranné známky dostatečně odlišit. Za irrelevantní pak

předseda Úřadu z jím uvedených důvodů označil i poukaz žalobce na existenci množství zapsaných ochranných známek s prvkem „BULL“.

III. Žaloba

15. Žalobce v návaznosti na stručnou rekapitulaci dosavadního průběhu řízení provedenou v části II. žaloby (srov. str. 2 a 3 podané žaloby) vznesl několik žalobních námitek.
16. Pod **prvním žalobním bodem** namítl, že žalovaný nedostal jím akcentovaným východiskům, když se zejména nikterak nevypořádal s tvrzeními žalobce, dle kterých celkový vizuální dojem ochranné známky závisí taktéž na počtu písmen a složení jednotlivých slov, jakož i na struktuře předmětných označení. Žalobce poukazoval na to, že přihlašované označení ve znění „neBULL a makej“ je tvořeno daleko větším počtem písmen a taktéž se jedná o slova v českém jazyce. Dále žalovaný podle žalobce přehlíží, že označení Namítané ochranné známky je zcela v červeném provedení, zatímco označení žalobce je tvořeno červenou a bílou barvou na černém podkladu. Tímto se dle žalobce již výrazně z vizuálního hlediska odlišuje od Namítané ochranné známky. Dále dle žalobce nelze jednoznačně shledat slovní základ „bull“ jako prvek disponující takovou rozlišovací způsobilostí, aby porovnávaná označení bylo možno shledat podobnými pouze na základě přítomnosti tohoto prvku, jak žalovaný učinil. Žalobce se ztotožnil s žalovaným, že v označení Namítané ochranné známky jsou čistě vizuálně oba slovní prvky „Red“ a „Bull“ *de facto* rovnocenné, zatímco v napadeném označení je dominantním prvkem „BULL“. Nesouhlasil však s tím, že prvek „BULL“ a jeho provedení v červené barvě při hodnocení vizuální podobnosti převáží existující rozdíly, načež je třeba pokládat předmětná označení za vizuálně podobná. Žalovaný tímto podle žalobce zcela popírá tvrzení, že při hodnocení je zapotřebí vyjít z vícero dalších faktorů. Žalovaný podle žalobce pouze opětovně provedl rozbor jednotlivých označení, ale již se nijak dále nezabýval uvedenými tvrzeními žalobce. S ohledem na uvedené skutečnosti, mj. rozdílný počet písmen, barevné provedení, jakož i užitý jazyk se žalobce nadále domníval, že předmětná označení nelze shledat jako vizuálně podobná.
17. Pod **druhým žalobním bodem** žalobce brojil proti závěrům k fonetické podobnosti kolidujících označení. Namítal, že předmětná označení mají odlišný počet slabik, kdy první, třetí, čtvrtá a pátá slabika napadeného označení jsou zcela odlišné od Namítané ochranné známky a disponují tak dostatečnou rozlišovací způsobilostí k odlišení. Závěr žalovaného, že napadené označení bude vyslovováno jako „ne-bul a makej“, případně pouze „ne-bul“, žalobce označil za „*čistě...subjektivní názor žalovaného, který není ničím podložen*“. Žalovaný pak podle žalobce přijal tvrzení osoby zúčastněné na řízení, dle kterého je rozhodující jistá podobnost zvukové stopy úvodních slabik „ne“ a „red“. Tvrzení, že nebude v reálné situaci na trhu pravidlem vyslovování celého slova „neBULL“, opět žalovaný podle žalobce nijak nezduodňuje. Především se dle žalobce žalovaný zaměřil pouze na jednu slabiku z celého označení, aniž by věnoval jakoukoli pozornost možnosti zvýšené rozlišovací způsobilosti právě dalších slabik přihlašovaného označení. Žalobce byl přesvědčen, že není dána fonetická podobnost předmětných označení.
18. Pod **třetím žalobním bodem** žalobce brojil proti závěrům stran sémantické podobnosti kolidujících označení. Žalovaný dle žalobce nesprávně dovodil posunutí významu slova „neBULL“ za užití anglického prvku „BULL“ se zdvojeným písmenem „L“, kdy účelem tohoto zdvojení je dle názoru žalovaného upoutání spotřebitelovy pozornosti k části „BULL“ a tedy anglickému významu „býk“. Žalobce upozornil, že pro hodnocení možné existence pravděpodobnosti záměny se vychází mj. z kritéria průměrného spotřebitele. Dle

názoru žalobce se žalovaný nesprávně domnívá, že by užitím prvku „BULL“ ve slovu „neBULL“ mohlo dojít u průměrného spotřebitele k asociaci s býkem a tedy následně označením osoby zúčastněné na řízení. Žalobce poukázal na to, že sám žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uznal, že primární význam celého sloganu „neBULL a makej“ zůstává i přes uvedené pro spotřebitele srozumitelný. Údajné směřování pozornosti k nastíněnému alternativnímu významu žalobce označil za čistě subjektivní názor žalovaného. Taktéž tvrzení, že nelze přehlížet sémantickou analogii spočívající v užití červené barvy výlučně u části „BULL“ napadeného označení a významu slovního prvku „Red“ – červený v Namítané ochranné známce, je dle žalobce zcela bezpředmětné. Žalovaný nevzal podle žalobce v úvahu, že červená barva je dominantní v obou slovech Namítané ochranné známky, zatímco napadené označení je tvořeno barvou bílou a červenou na černém podkladu. Žalovaný tak podle žalobce opětovně přehlíží jeho tvrzení, že je při hodnocení podobnosti nezbytné vycházet z mnoha faktorů. K závěru žalovaného, že pokud chce jiný subjekt též prvek zahrnout do svého označení pro shodné či podobné výrobky, může tak učinit pouze tehdy, pokud se jinými prvky označení dokáže od starší ochranné známky dostatečně odlišit, žalobce uvedl, že *„tento případ na zmíněnou výjimku přílehlavý, neboť přihlašované označení obsahuje jiný počet slov, odlišné barvy, je v českém jazyce a ani nesymbolizuje bojující býky“*.

19. Námitkami soustředěnými pod **čtvrtým žalobním bodem** pak žalobce žalovanému vytkl, že se nedostatečně vypořádal s jeho tvrzeními, dle kterých jsou zcela nelogické námitky osoby zúčastněné na řízení, že si žalobce přihlašuje označení ve třídách 25, 23 a 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Dle žalobce si totiž v těchto třídách registruje výrobky a služby téměř každá společnost zabývající se oblastí sportu. S těmito tvrzeními se dle žalobce nedokázal žalovaný vypořádat ani v Prvostupňovém ani Napadeném rozhodnutí. Žalovaný pouze odkázal na str. 7 – 10 Prvostupňového rozhodnutí, kde údajně byly předmětné výrobky a služby porovnány. Dle žalobce však nedošlo ze strany žalovaného k porovnání předmětných výrobků a služeb, nýbrž byly pouze popsány a bylo poukázáno, na základě jakých kritérií by mělo být hodnocení podobnosti výrobků a služeb činěno. Žalobce doplnil, že *„ve znění rozhodnutí žalovaného by si mohla osoba na řízení zúčastněná nárokovat celé třídy pouze pro sebe“*. Žalobce měl za *„nesporné, že osoba zúčastněná na řízení je vedena snahou pouze bránit obchodním aktivitám jiných subjektů“*.

IV. Vyjádření žalovaného

20. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 1. 10. 2021 k námitkám vzneseným pod **prvním žalobním bodem** připomněl, že rozhodnutí obou stupňů tvoří podle rozhodovací praxe správních soudů jeden celek, přičemž posuzování pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení bylo ze strany Úřadu i předsedy Úřadu provedeno komplexně ze všech praxí uznávaných hledisek. K vizuální podobnosti odkázal na závěry Úřadu na str. 11 Prvostupňového rozhodnutí a závěry předsedy Úřadu na str. 13 až 15 Napadeného rozhodnutí, na nichž žalovaný setrval. Zdůraznil, že dominantní roli v porovnávaných označeních hraje prvek „BULL“, v obou označeních je ke zvýraznění tohoto prvku použita červená barva. Tento prvek převažuje nad rozdíly způsobenými vizuálně upozaděnými slovními prvky v napadeném označení, tj. slovními prvky „ne“ a „makej“ provedenými výrazně menším písmem. Správnost úvah žalovaného odporuje dle něho i jím odkazované rozhodovací Tribunálu ve věci T-6/01, *Matratzen* (body 31 až 35).
21. K námitkám uplatněným pod **druhým žalobním bodem** žalovaný uvedl, že se tvrzení žalobce nezakládají na pravdě. Úřad na str. 12 Prvostupňového rozhodnutí a předseda Úřadu na str. 15 a 16 Napadeného rozhodnutí popsali důvody, proč považují porovnávaná

označení z hlediska fonetického za podobná, i když pouze v nižší míře. Žalovaný přitom setrval na jím citovaných závěrech uvedených v Napadeném rozhodnutí. Dodal, že rozhodujícím je v posuzovaném případě hledisko vizuální. K tomu odkázal na rozhodnutí Soudního dvora EU ve věcech T-292/01, *BASS x PASH* (bod 55), a C-361/04, *PICASSO/PICARO* (bod 20), podle kterých stupeň fonetické podobnosti dvou označení je méně významný v případě, kdy jsou dotčené výrobky uváděny na trh takovým způsobem, že relevantní veřejnost při jejich nákupu obvykle vnímá ochrannou známku, jíž jsou označeny, vizuálně, jak tomu podle žalované je s ohledem na nárokové výrobky a služby i v případě porovnávaných označení.

22. Žalovaný se neztotožnil ani s námitkami vznesenými pod **třetím žalobním bodem**, jež označil za nepřiliš srozumitelné. Konstatoval, že na str. 16 až 17 Prvostupňového rozhodnutí Úřad popsal, na základě jakých skutečností dospěl k závěru o sémantické podobnosti porovnávaných označení na základě společného prvku „BULL“/“Bull“, který představuje anglický výraz „býk“ pocházející ze základní slovní zásoby, přičemž předseda Úřadu se s tímto hodnocením na str. 18 Napadeného rozhodnutí ztotožnil. Dodal, že obě rozhodnutí jsou v souladu s žalobcem odkazovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu i obdobnou judikaturou Soudního dvora EU“.
23. K námitkám vzneseným pod **čtvrtým žalobním bodem** žalovaný konstatoval, že toto nepřiliš nesrozumitelné tvrzení žalobce je nepodložené, nezakládající se na pravdě a nemající oporu ve správním spise. Uvedl, že při zkoumání podobnosti výrobků a služeb je třeba brát v úvahu všechny relevantní faktory související s danými výrobky či službami. Tyto faktory zahrnují zejména povahu výrobků či služeb, jejich zamýšlený účel, způsob použití a zda jsou vzájemně ve vztahu substitutů nebo jsou komplementární. V úvahu mohou být brány i další faktory, například distribuční kanály. Úřad tyto zásady podle žalovaného dodržel. Žalovaný v tomto směru poukázal na závěry uvedené na str. 7 Prvostupňového rozhodnutí s tím, že na str. 8 až 10 Prvostupňového rozhodnutí je dále podrobně provedeno porovnání napadených a namítaných výrobků a služeb. Žalovaný podotknul, že mu v námitkovém řízení nepřísluší posuzovat, pro které výrobky a služby a z jakých důvodů má osoba zúčastněná na řízení zapsanou Namítanou ochrannou známku. Tvrzení žalobce, že osoba zúčastněná na řízení je vedena snahou pouze bránit obchodním aktivitám jiných subjektů, nemá podle žalovaného pro námitkové řízení žádnou relevanci. S poukazem na závěry uvedené na str. 13 Napadeného rozhodnutí pak žalovaný uzavřel, že Úřad i předseda Úřadu dostáli všem hlediskům a kritériím používaným v praxi.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení a další podání žalobce

24. Osoba zúčastněná na řízení ve svém podání ze dne 11. 10. 2021 k námitkám vzneseným pod **prvním žalobním bodem** konstatovala, že žalobce neuvedl žádné konkrétní důvody, proč neměl žalovaný správně vyhodnotit míru podobnosti a existenci pravděpodobnosti záměny předmětných označení. To, že předmětná označení mají různých počet slovních prvků a písmen je nesporné, dle osoby zúčastněné na řízení nic nemění na podobnosti kolidujících označení. Slovní prvek „a makej“ je navíc natolik malý, nevýrazný až zastřený v poměru s distinktivním slovním prvkem „BULL“, že lze dle osoby zúčastněné na řízení konstatovat, že by byl velkou částí spotřebitelské veřejnosti nevnímán, a lze tedy předpokládat záměr žalobce, aby tento slovní prvek nebyl poutající a rozlišující. Osoba zúčastněná na řízení doplnila, že dominantní slovní prvek „BULL“ v červené barvě je rozlišovacím prvkem napadeného označení a je velice podobný slovnímu prvku „Bull“ u Namítané ochranné známky. Ostatní vizuální prvky u napadeného označení nejsou tak důležité, červený nápis „BULL“ dominuje. Nadto je dle osoby zúčastněné na řízení obecně

známo, že červená barva je barvou kontrastní k barvě bílé a černé, což platí i pro napadené označení. Slovní prvek „BULL“ v červené barvě je dle osoby zúčastněné na řízení natolik výrazný, že ihned upoutá spotřebitelskou veřejnost. Pro posouzení označení tak není rozhodující ani přesný počet použitých slov nebo barev, podstatná je podobnost dotčených označení, výrobků a služeb a zjevná existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti, resp. asociace se starší ochrannou známkou.

25. K námitkám uplatněným pod **druhým žalobním bodem** osoba zúčastněná na řízení označila za přirozené, že při různém počtu slovních prvků kolidujících označení budou mít fonetické formy těchto označení i různý počet slabik. Co se týče pravděpodobného vyslovování napadeného označení, žalobce dle ní nepředkládá žádné důkazy na podporu svého názoru a mylí se. Dle osoby zúčastněné na řízení si lze stěží představit, že průměrný spotřebitel bude vyslovovat celý dlouhý název výrobku, a to tím spíše, když napadené označení má být zapsáno pro třídy výrobků různých druhů nápojů. V hlučném prostředí barů, restaurací či hudebních představení je představa objednání zboží celým názvem [nebul-a-ma-kej] dle ní jen stěží představitelná. Žalobce rovněž podle osoby zúčastněné na řízení nijak nerozporuje skutečnost, že slova „red bull“ a „nebul“ jsou foneticky velmi podobná, což může vést k jejich záměně. Dle osoby zúčastněné na řízení není pravdou, že by se žalovaný nevěnoval rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení jako celku, resp. všech jeho slabik. Žalovaný toliko v souladu se zákonem identifikoval distinktivní prvek, který je podobný distinktivnímu prvku Namítané ochranné známky, uvážil o jejich podobnosti a správně konstatoval existenci možné záměny kolidujících označení na straně veřejnosti.
26. Osoba zúčastněná na řízení se neztotožnila ani s námitkami soustředěnými pod **třetím žalobním bodem**. Uvedla, že prvek „BULL“ v napadeném označení upoutá i průměrného spotřebitele, neboť (i.) část slovního prvku ve znění „BULL“ je napsána velkým písmem na rozdíl od zápornky „ne“, (ii.) v českém jazyce se zdvojené písmeno „L“ zásadně nepoužívá, a to ani v různých slovních hříčkách, vtipech, nadsázce, či dvojsmyslu, resp. se užívá jen tehdy, pokud se chce odkazovat na slovo v cizím jazyce, což je i případ napadeného označení. Dodal, že si lze představit např. přihlášku ochranné známky pro nápoje, jež by zněla např. „sCOCA COLA“, přičemž ač by byla vyslovována česky, foneticky i sémanticky by nutně musela asociovat světoznámou ochrannou známku COCA COLA, stejně tak jako v případě nyní kolidujících označení. V uvažovaném případě by nadto u světoznámé ochranné známky požívající dobré jméno rovněž jako v případě kolidujících označení, resp. u Namítané ochranné známky osoby zúčastněné na řízení, nebylo podstatné, zda by mělo být přihlašované označení zapsáno pro shodné, podobné nebo nepodobné výrobky a služby; podstatné je, že by přihlašované označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu. Ačkoli v Namítané ochranné známce existuje slovní prvek „Red“ v červené barvě, zatímco u napadeného označení jsou ostatní slovní prvky provedeny v bílé barvě, není tato skutečnost podle osoby zúčastněné na řízení rozhodující, protože již samotná existence slovního prvku „BULL“ v červené barvě je natolik dominantní a výrazná, že není třeba zkoumat další barevné vizuální nebo slovní prvky. Vyobrazení slova „BULL“ v červené barvě by nadto podle ní vedlo k asociaci s dřívějšími ochrannými známkami, protože spotřebitelé by mohli získat stejnou představu: představu červeného býka. I průměrný spotřebitel neovládající anglický jazyk a nekonzumující výrobky osoby zúčastněné na řízení pak podle osoby zúčastněné na řízení již pravděpodobně někdy zaslechl název výrobku „Red Bull“ a umí si jej přiřadit ke značce

nealkoholického energetického nápoje. Uvedením na trh obdobného výrobku pod přihlašovaným označením by podle ní bezesporu došlo ke zmatení veřejnosti a asociaci se starší ochrannou známkou osoby zúčastněné na řízení z důvodu jejich podobnosti.

27. Osoba zúčastněná na řízení nesouhlasila ani s námitkami vznesenými pod **čtvrtým žalobním bodem** s tím, že nebrání žádnému jinému subjektu v podnikání, pouze chrání práva vyplývající z jejich ochranných známek pro přihlašované výrobky a služby, což je legitimní výkon jejich práv.
28. Žalobce poté v replice k vyjádření osoby zúčastněné na řízení ze dne 27. 10. 2021 setrval na své předchozí argumentaci s tím, že kolidující označení nejeví podobnost v žádném z porovnávaných hledisek, a žalovaný proto správně nevyhodnotil míru podobnosti a existence pravděpodobnosti záměny předmětných označení. Žalobce se neztotožnil s tvrzením osoby zúčastněné na řízení, dle které není podstatný různý počet slovních prvků a písmen, ani se závěrem žalovaného, dle kterého je slovní prvek „a makej“ malý, nevýrazný až zastřený. Dle názoru žalobce je nezbytné zohlednit veškeré slovní prvky, neboť předmětné označení je užíváno jako slogan, kdy při vypuštění jakéhokoli slovního prvku by dané označení postrádalo smysl. Žalobce doplnil, že zvýraznění uvedeného prvku má pouze představovat užitou metonymii, nikoli sloužit k neoprávněnému těžení z ochranné známky osoby zúčastněné na řízení. Tvrzení osoby zúčastněné na řízení označil za účelové s tím, že sledovaným účelem je odvrácení pozornosti od ostatních prvků v bílé barvě, které právě disponují rozlišovací způsobilostí, neboť Namítaná ochranná známka je tvořena pouze dvěma prvky ve stejné barvě. K fonetickému hledisku konstatoval, že předmětná označení se liší v počtu slabik a jejich názvy budou vyslovovány odlišně, napadené označení bude vyslovováno celým názvem, tj. ne pouze „ne-bul a makej“ nebo „ne-bul“, nýbrž „nebul a makej“. Odmítl tvrzení, že nepředkládá na podporu svého tvrzení žádné důkazy, s tím, že ani ze strany žalovaného nebyl předložen žádný důkaz na podporu tvrzení, že označení žalobce nebude vyslovováno v celém rozsahu. Poukaz osoby zúčastněné na řízení na to, že vyslovení celého označení v hlučném prostředí barů, restaurací či hudebních představení je jen těžko představitelné, je dle žalobce bezpředmětný, neboť nápoje žalobce jsou určeny ke konzumaci při sportovních aktivitách. Žalobce opětovně k prvku „BULL“ zdůraznil, že jde o čistě příhodné užití metonymie, jíž účelem je ozvláštnění předmětného označení, když slovní spojení „neBULL a makej!“ vyzývá k užití síly, kterou symbolizuje býk. Osobou zúčastněnou na řízení uvažovaný příklad označil žalobce za nevhodný.
29. Žalobce poté ještě v replice k obsahu vyjádření žalovaného ze dne 1. 11. 2021 v kontextu námitek vznesených pod **prvním žalobním bodem** uvedl, že nezpochybňuje způsoby, jakými bylo posouzení pravděpodobnosti záměny provedeno, avšak brojí proti nevypořádání se s jeho námitkami. Za nedostatečný považoval žalobce odkaz žalovaného na str. 11 Prvostupňového rozhodnutí a str. 13 až 15 Napadeného rozhodnutí, jež dle žalobce dostatečně neodůvodňují shledanou vizuální podobnost. Dle žalobce není v těchto pasážích popsáno, v čem přesně se projevuje jejich vizuální podobnost. Žalovaný také přesně neuvedl, z jakého důvodu je prvek „Bull“ považován za dominantní prvek. K závěrům předsedy Úřadu, který se ztotožnil s Úřadem, že prvek „Bull“ je považován za dominantní prvek z důvodu umístění prvku „Red“ na prvním místě a jedná se pouze o přídavné jméno vyjadřující barvu, v níž je rovněž znázorněn, žalobce opakovaně akcentoval, že jeho označení je představováno třemi barvami ve srovnání s jedinou barvou označení osoby zúčastněné na řízení, přičemž *„současně významově stejný prvek „Bull“ je napsán rozlišným fontem“*. Žalobce dodal, že vyjma barevného provedení je tak pro

namítané označení příznačný rovněž font, kterým je označení napsáno, a který je osobám po celém světě dobře znám.

30. K otázce fonetické podobnosti (**druhý žalobní bod**) žalobce doplnil, že žalovaným odkazovaná rozhodnutí nejsou na tento případ přílehlavá, neboť nepůjde o situace, kdy by veřejnost vnímala ochrannou známku především vizuálně; spotřebitelé tyto výrobky objednávají podle žalobce především ústně. Dle názoru žalobce taktéž nelze přehlížet, že zatímco nápoje nesoucí Namítanou ochrannou známku se užívají rozsáhle právě v nočních klubech a barech, kdy jsou často objednávány jako míchané s různými druhy alkoholu (jak plyne z námitek osoby zúčastněné na řízení), nápoje nabízené žalobcem, které nesou napadené označení, jsou určeny zásadně pro sportovce a jejich užití v rámci jiné události než určité sportovní akce by bylo pouhou výjimkou z pravidla.
31. V kontextu námitek uplatněných pod **třetím žalobním bodem** žalobce v tomto podání konstatoval, že přihlašované označení je tvořeno českými výrazy, kdy pouze u slova „nebul“ je zdvojená souhláska „l“, a průměrný český spotřebitel si je nebude asociovat s překladem do anglického jazyka. Kolidující označení nemají z významového hlediska nic společného a průměrný spotřebitel je nebude považovat za podobná. Žalobce zopakoval, že užití výrazu „BULL“ se zdvojenou souhláskou „l“ je pak čistě příhodné užití metonymie, jíž účelem je ozvláštnění předmětného označení, když slovní spojení „neBULL a makej!“ vyzývá k užití síly, kterou symbolizuje býk. Užití červené barvy na prvku „BULL“ podle žalobce neasociuje červené býky, kteří jsou typičtí pro Namítanou ochrannou známku. Dle žalobce se jedná o zcela náhodnou volbu, když cílem bylo užití barvy vhodné do kombinace s černým podkladem.
32. Konečně k otázkám nastoleným námitkami vznesenými pod **čtvrtým žalobním bodem** žalobce uzavřel, že žalovaný se dodatečně nevypořádal ani s uvedenými námitkami žalobce; žalobce setrval na tom, že k porovnání předmětných výrobků a služeb nedošlo.

VI. Jednání

33. Při jednání konaném dne 13. 12. 2021 setrvali účastníci na argumentaci uvedené v jejich dřívějších písemných podáních.
34. Žalobce zopakoval, že považuje Napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť předseda Úřadu toliko převzal závěry vyslovené Úřadem v Prvostupňovém rozhodnutí. Trval na tom, že nedošlo k řádnému porovnání výrobků a služeb, jakož i na tom, že je Napadené rozhodnutí nezákonné pro nesprávné vyhodnocení vizuální, fonetické a sémantické podobnosti.
35. Žalovaný nad rámec odkazu na argumentaci obsaženou v odůvodnění Napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě konstatoval, že napadené označení na první pohled vyvolává asociaci s osobou zúčastněnou na řízení.
36. Osoba zúčastněná na řízení souhlasila s posouzením provedeným ze strany žalovaného.
37. Soud při jednání neprováděl dokazování, neboť účastníci řízení žádné důkazní návrhy nevznesli.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

38. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
39. Podstatou sporu mezi účastníky je posouzení právní otázky naplnění důvodu relativní zápisné nezpůsobilosti Napadené ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., tj. pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti.
40. Městský soud v Praze úvodem připomíná, že podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. platí, že *„přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítka") vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou“*.
41. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. představuje transpozici úpravy obsažené v právu Evropské unie (původně směrnice č. 89/104/EHS, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách, posléze směrnice č. 2008/95/ES, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách, resp. aktuálně účinná směrnice č. 2015/2436/EU, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách). Současne nelze přehlédnout, že ochrana národních ochranných známek v členských státech Evropské unie existuje souběžně s ochranou známek Evropské unie, jež je aktuálně upravena nařízením č. 2017/1001, o ochranné známce Evropské unie.
42. Správní soudy přitom ve své rozhodovací praxi přísně vycházejí z eurokonformního výkladu relevantních hmotněprávních pojmů známkového práva a reflektují účel vymezený v harmonizačních směrnici, přičemž v nich stanovená pravidla vykládají v souladu s rozhodovací praxí SDEU. Výklad vnitrostátního známkového práva tak ovlivňují judikatorní závěry SDEU interpretující obsahově podobné či shodné instituty upravené v právních předpisech známkového práva EU. Nejinak je tomu i v otázce neurčitých právních pojmů, s nimiž pracuje § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. (podobnost označení, podobnost zboží/služeb, pravděpodobnost záměny, pravděpodobnost asociace).
43. Ze shora citovaného ustanovení zákona č. 441/2003 Sb. plyne, že vlastník starší ochranné známky může zabránit zápisu přihlašované ochranné známky do rejstříku ochranných známek, pokud (i.) starší ochranná známka je shodná anebo podobná s přihlašovanou ochrannou známkou; (ii.) starší ochranná známka je zapsána pro shodné nebo podobné výrobky s přihlašovanou ochrannou známkou; (iii.) existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, přičemž za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.
44. Uvedené podmínky jsou stanoveny kumulativně a musí být proto splněny současně (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007 -

141, a ze dne 26. 10. 2006, čj. 1 As 28/2006 - 97). V opačném případě nemůže být vlastníku starší ochranné známky ve smyslu tohoto ustanovení ochrana přiznána.

45. Zákon č. 441/2003 Sb. ani relevantní normy práva Evropské unie přitom pravděpodobnost záměny jako takovou nedefinují, nestanoví, jaký stupeň podobnosti mezi dřívější ochrannou známkou a přihlašovanou ochrannou známkou vyvolává nebezpečí záměny, nestanoví míru podobnosti, ani neuvádí výčet konkrétních kritérií, podle kterých je třeba při posuzování a hodnocení pravděpodobnosti záměny postupovat. Z ustálené rozhodovací praxe SDEU naopak plyne, že posouzení pravděpodobnosti záměny závisí na mnoha faktorech, přičemž rozhodnutí musí přísně respektovat individuální specifika konkrétního případu.
46. Posuzování otázky pravděpodobnosti záměny je podle ustálené rozhodovací praxe SDEU a správních soudů otázkou právní, nikoli skutkovou. Výklad pojmů podobnost, shodnost či zaměnitelnost a podřazení zjištěného skutkového stavu těmto pojmům je podle konstantní judikatury věcí výkladu neurčitěho právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav, nikoliv předmětem správního uvážení (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, čj. 8 As 37/2011 - 154, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2014, čj. 2 As 102/2014 - 22). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v této souvislosti v minulosti jednoznačně uzavřel, že při posuzování podobnosti (zaměnitelnosti) přihlašovaných označení jde o výklad neurčitěho právního pojmu a jeho aplikaci na konkrétní skutkový stav, který soud plně přezkoumává v souladu s § 75 s. ř. s. (srov. usnesení ze dne 22. 4. 2014, čj. 8 As 37/2011 - 154).
47. Pokud jde o **hledisko shodnosti či podobnosti označení**, platí, že nezbytnou podmínkou ke zjištění pravděpodobnosti záměny je existence alespoň určitého stupně podobnosti mezi přihlašovanou a zapsanou známkou. Ochranné známky přitom musí být podle ustálené rozhodovací praxe srovnávány v podobě, v jaké jsou přihlášeny a v jaké požívají ochranu. To znamená, že registrované ochranné známky jsou srovnávány v podobě, jak byly zaregistrovány, přičemž je irelevantní podoba skutečného či možného užití chráněného označení (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 15. 4. 2010 ve věci T-488/07, *Cabel Hall Citrus v. OHIM*).
48. Dvě označení jsou podobná, když jsou z pohledu relevantní veřejnosti alespoň částečně shodná v jednom nebo více relevantních aspektech (srov. rozhodnutí Tribunálu ze dne 27. 11. 2007 ve věci T-434/05, *Gateway/OHIM-Fujitsu, Siemens Computers*). Pro posouzení stupně podobnosti mezi předmětnými označeními je nezbytné určit stupeň vizuální, fonetické nebo významové podobnosti mezi nimi a, je-li to vhodné, určit důležitost, která má být těmto různým prvkům přisouzena, při zohlednění kategorie relevantních výrobků a okolností, za nichž jsou uváděny na trh (rozhodnutí SDEU ze dne 27. 4. 2006 ve věci C-235/05, *L'Oréal*).
49. Dle ustálené judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno z globálního pohledu. Tedy vizuální, fonetická nebo významová podobnost kolidujících označení musí být založena na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům. Průměrný spotřebitel přitom obvykle vnímá ochrannou známkou jako celek a nezkoumá její jednotlivé detaily (v tomto smyslu srov. rozhodnutí SDEU ze dne 11. 11. 1999 ve věci C-251/95, *SABEL*, ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, či ze dne 28. 4. 2004 ve věci C-3/03, *Matratzen Concord v. OHIM*, a rozsudek Tribunálu ze dne 30. 6. 2004 ve věci T-186/02, *DIESELIT*).

50. Za účelem posouzení stupně podobnosti existujícího mezi dotyčnými ochrannými známkami je zejména namístě určit jejich stupeň vizuální, fonetické a významové podobnosti, s přihlédnutím ke kategorii dotčených výrobků nebo služeb a podmínkám, za kterých jsou tyto výrobky nebo služby uváděny na trh (viz rozsudek SDEU ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 27).
51. V rámci celkového porovnání však nesmí být opomenuty žádné prvky označení jen proto, že jsou menší velikosti než ostatní, anebo proto, že nemají distinktivitu; výjimku z tohoto pravidla tvoří pouze zanedbatelné prvky [srov. rozsudek SDEU ze dne 12. 7. 2007 ve věci C-334/05, *OHIM v Shaker (Limoncello)*].
52. Pokud je označení zčásti nebo zcela obsaženo v jiném označení, pak je před samotným konstatováním podobnosti resp. odlišnosti známek důležité zjistit, zda je tato společná složka vůči ostatním složkám označení dominantní. Spotřebitel při konfrontaci s určitou známkou (např. v reklamě, při nákupu určitého zboží nebo služeb) nemá v tomto okamžiku před sebou obě známky. Průměrný spotřebitel obvykle vnímá známku jako celek, nevzpomene si na všechny její detaily, ale na její výraznější a dominantní prvky [viz rozsudky SDEU ze dne 11. 11. 1997 ve věci C-251/95, *SABEL*; ze dne 6. 10. 2005 ve věci C-120/04, *Medion*, rozsudek Tribunálu ze dne 23. 10. 2002 ve věci T-6/01, *Matratzen Concord v. OHIM*]. Na základě vjemu vyvolaného touto známkou a nedokonalým vybavením jiného označení, již známého pro příslušnou oblast, je spotřebitel schopen zhodnotit, zda jsou tato označení stejná nebo podobná, či nikoli (viz rozsudek SDEU ve věci *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 27).
53. Dle judikatury SDEU tedy není vyloučeno, aby celkovému dojmu, který obrazová (kombinovaná) ochranná známka vyvolává v paměti relevantní veřejnosti, dominovala jedna nebo více jejích složek. Identifikace dominantního prvku je určena zejména jeho pozicí, velikostí a rozměry v rámci označení a/nebo použitím barev, pokud mohou ovlivnit vizuální vnímání spotřebitele. Při posouzení dominantního charakteru jedné či více složek posuzované kombinované ochranné známky, je nutno zohlednit zejména vnitřní vlastnost každé z těchto složek, a to jejich porovnáním s vlastnostmi ostatních složek.
54. Platí přitom, že označení mohou být podobná v různé míře (nízká, průměrná, vysoká), přičemž stupeň zjištěné podobnosti má význam při konečném rozhodování o nebezpečí záměny.
55. Ke **kritériu shodnosti či podobnosti zboží či služeb** je třeba především zdůraznit, že při porovnání výrobků a služeb je nutno vycházet ze znění uvedeného v příslušných seznamech výrobků a služeb. Skutečné anebo zamýšlené užití výrobků či služeb není pro posouzení pravděpodobnosti záměny relevantní (rozhodnutí Tribunálu ze dne 16. 6. 2010 ve věci T-487/08, *Kremezin*, bod 71, obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2012, čj. 7 As 89/2012 - 48).
56. Soudy přitom ve své rozhodovací praxi rovněž opakovaně dovodily, že samotné zařazení výrobků a služeb do jednotlivých tříd dle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957 (č. 118/1979 Sb.) není rozhodující. Jde o třídění pouze administrativní, proto není určující, zda jsou či nejsou výrobky a služby zařazeny do stejné nebo odlišné třídy mezinárodního třídění výrobků a služeb, podobnost může být shledána i mezi službami a výrobky (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2016, čj. 4 As 113/2015 - 34, či ze dne 12. 11. 2014, čj. 6 As 54/2013 - 128). Je na vůli přihlašovatele, pro jaké konkrétní výrobky a služby

nárokuje přiznat přihlašovanému označení ochranu zápisem do rejstříku, v přihlášce je povinen uvést jejich výčet a zařadit je (vzestupně) podle mezinárodního třídění. Význam má proto srovnání výrobků a služeb, pro které byla ochrana v podané přihlášce nárokována a namítané ochranné známce přiznána.

57. Za shodné resp. podobné se přitom v rozhodovací praxi SDEU považují ty výrobky anebo služby, které mají stejné nebo natolik blízké podstatné znaky, že v důsledku toho mohou vyvolat u průměrného spotřebitele představu o tom, že pocházejí od jednoho a téhož výrobce či poskytovatele.
58. Při hodnocení splnění podmínky shodnosti anebo podobnosti výrobků či služeb je třeba v souladu s ustálenou judikaturou reflektovat všechna relevantní kritéria charakterizující jejich vzájemný vztah, zejména jejich povahu, jejich zamýšlený účel, jejich obvyklý původ, a to zda jsou v soutěžním vztahu, zda se doplňují, nebo zda jsou zastupitelné, způsob jejich užití, jejich uživatele (relevantní veřejnost), jejich distribuční kanály či prodejní místa (srov. především rozhodnutí SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, *Canon*, či rozhodnutí Tribunálu ze dne 10. 9. 2008 ve věci T-48/06, *Astex Therapeutics Ltd vs. OHIM*). Význam jednotlivých relevantních kritérií a jejich důležitost je třeba hodnotit v kontextu každého jednotlivého případu.
59. I ve vztahu k tomuto hledisku je nutno připomenout, že výrobky anebo služby mohou být podobné v různé míře (nízká, průměrná, vysoká), přičemž stupeň zjištěné podobnosti má význam při konečném rozhodování o nebezpečí záměny.
60. Dalším hlediskem, jež je třeba vzít v rámci posouzení pravděpodobnosti záměny v úvahu, je pak **hledisko rozlišovací způsobilosti namítané ochranné známky**.
61. V tomto směru soud připomíná, že při posuzování a hodnocení pravděpodobnosti záměny je podle konstantní judikatury nutno vždy zohlednit rozlišovací způsobilost starších (namítaných) ochranných známek (srov. především rozhodnutí SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, *Canon*, dále srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011, čj. 1 As 80/2010 - 152, či ze dne 2. 2. 2017, čj. 10 As 187/2015 - 58).
62. Lze říci, že čím větší rozlišovací způsobilost dřívější ochranná známka má, tím je také pravděpodobnost záměny větší. Rozlišovací způsobilost je pak třeba posuzovat ve vztahu k nárokováným výrobkům či službám, neboť distinktivní není jakékoliv označení samo o sobě, ale vždy jen ve vazbě na konkrétní výrobky a služby, pro něž má být toto označení chráněné (k tomu např. rozhodnutí SDEU ze dne 8. 4. 2003 ve věcech C-53/01 až C-55/01, *Linde*). Vysoká rozlišovací způsobilost je obecně dána v případě fantazijních ochranných známek. Výrazná míra distinkivity je přiznávána i ochranným známkám sestávajícím z obecných běžně užívaných nedistinktivních slov, pokud tato obecná slova nijak nesouvisí se seznamem výrobků a služeb. Shoda pouze v nedistinktivním prvku či v prvku s nižším stupněm rozlišovací způsobilosti za normálních okolností k zaměnitelnosti nevede. Při posuzování zaměnitelnosti je dále třeba zohlednit podobnosti či rozdíly a rozlišovací způsobilost ostatních prvků tvořících ochrannou známku.
63. Čím distinktivnější je starší označení, tím větší je podle rozhodovací praxe soudů nebezpečí záměny. Označení s vysokou rozlišovací způsobilostí, ať už *per se* nebo v důsledku dobrého jména, které mají na trhu, se těší širší ochraně než označení s nižší rozlišovací způsobilostí (rozhodnutí SDEU ze dne 11. 11. 1997 ve věci C-251/95, *SABEL*, ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, *Canon*, či ze dne 27. 4. 2006 ve věci C-235/05, *L'Oréal*).

64. Z toho vyplývá, že zde může být pravděpodobnost záměny, bez ohledu na nižší stupeň podobnosti mezi ochrannými známkami, tam, kde výrobky nebo služby, které chrání, jsou velmi podobné a starší označení je vysoce distinktivní (rozhodnutí SDEU ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*).
65. Judikatura navíc připouští, že mimo běžné případy, kdy průměrný spotřebitel vnímá ochrannou známku jako celek, si starší ochranná známka používaná třetí osobou ve složeném označení zachovává v tomto složeném označení nezávislou rozlišovací roli, aniž by přitom tvořila dominantní prvek (srov. rozsudek SDEU ze dne 6. 10. 2005 ve věci C-120/04, *Medion*; shodně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011, čj. 1 As 80/2010 - 152).
66. Dalším dílčím hlediskem v rámci posouzení nebezpečí záměny je kritérium **relevantního spotřebitele**. V tomto směru platí, že nebezpečí záměny musí být posuzováno s přihlédnutím k průměrnému spotřebiteli, tj. běžnému spotřebiteli, kterému jsou sporné výrobky či služby určeny. Základem pro vymezení pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ze dne 16. 7. 1998 ve věci C-210/96, *Gut Springenheide*, v němž bylo konstatováno, že průměrným spotřebitelem je spotřebitel řádně informovaný, přiměřeně vnímavý a opatrný. Obdobné závěry vyplývají i z rozhodnutí ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, kde SDEU dospěl k závěru, že průměrný spotřebitel je spotřebitel přiměřeně dobře informovaný, všímavý a obezřetný. Úroveň pozornosti spotřebitele se přitom se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb [rozhodnutí ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*; či rozsudek Tribunálu ze dne 6. 5. 2008 ve věci T-246/06, *Redcats v OHIM – Revert & Cía (REVERIE)*].
67. Pod vlastní **pravděpodobností záměny** je pak podle rozhodovací praxe soudů třeba rozumět riziko, že spotřebitelská veřejnost přímo zamění ochranné známky anebo si spojí sporné ochranné známky a bude předpokládat, že sporné výrobky či služby pocházejí od stejného nebo ekonomicky propojeného subjektu (srov. rozhodnutí SDEU ze dne 20. 9. 2007 ve věci C-193/06, *Société des Produits Nestlé SA v. OHIM*, ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, či ze dne 6. 10. 2005 ve věci C-120/04, *Medion*; obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2017, čj. 10 As 187/2015 - 58).
68. Nebezpečí záměny musí být posuzováno globálně podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory konkrétního případu. Posouzení nebezpečí záměny závisí na celé řadě prvků, zejména na míře rozpoznání ochranné známky na trhu, na asociaci s dřívější ochrannou známkou, na stupni podobnosti mezi spornými ochrannými známkami a mezi výrobky či službami (srov. rozsudky SDEU ze dne 15. 3. 2007 ve věci C-171/06, *T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ v. OHIM*, ze dne 11. 11. 1997 ve věci C-251/95, *SABEL*, ze dne 2. 9. 2010 ve věci C-254/09, *Calvin Klein Trademark Trust v. OHIM*, ze dne 20. 3. 2007 ve věci C-325/06, *Galileo International Technology*, či rozhodnutí Tribunálu ze dne 13. 2. 2008 ve věci T-146/06, *Sanofi-Aventis vs. OHIM*).
69. Je třeba zdůraznit, že není nezbytné shledat, že pravděpodobnost záměny existuje pro celou relevantní veřejnost (srov. např. rozhodnutí Tribunálu ze dne 20. 11. 2017 ve věci T-403/16, *Stada Arzneimittel AG/EUIPO*). Pro vyhovění námitkám podaným proti přihlášce ochranné známky postačí, je-li shledána pravděpodobnost záměny ve vztahu k nikoli zanedbatelné části relevantní veřejnosti (srov. tamtéž).

70. Soud v návaznosti na výše uvedené doplňuje, že v situaci, kdy jsou zboží/služby a označení vyhodnoceny jako podobné, soudy v minulosti zpravidla konstatovaly existenci nebezpečí záměny. Jinak řečeno, jsou-li v konkrétním případě naplněny podmínky, že starší ochranná známka je podobná s přihlašovanou ochrannou známkou, přičemž starší ochranná známka je zapsána pro shodné či podobné výrobky nebo služby s přihlašovanou ochrannou známkou, bude v takové situaci zpravidla až na výjimečné případy dáno nebezpečí záměny a tedy bude dán i důvod relativní zápisné nezpůsobilosti. Případný odlišný závěr, založený na zevrubné úvaze stran v dané věci relevantních faktorech vylučujících nebezpečí záměny, pak musí být v konkrétním případě přezkoumatelným způsobem odůvodněn.
71. Soudy přitom v minulosti opakovaně dovodily, že celkové posuzování nebezpečí záměny implikuje jistou vzájemnou závislost relevantních kritérií, zejména míru podobnosti sporných ochranných známek a míru podobnosti příslušných výrobků či služeb. Vyšší míra podobnosti ochranných známek může kompenzovat nižší míru podobnosti výrobku či služeb a naopak (**tzv. kompenzační princip**), protože s vyšší rozlišovací způsobilostí dřívější ochranné známky roste i nebezpečí záměny (k tomu rozhodnutí SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, *Canon*, rozhodnutí Tribunálu ze dne 14. 12. 2006 ve spojených věcech T-81/03, T-82/03, T-103/03, *Mast-Jägermeister*; či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, čj. 6 As 32/2013 - 46, ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007 - 141, či ze dne 26. 10. 2006, čj. 1 As 28/2006 - 97).
72. Zbývá doplnit, že ze známkoprávního hlediska je nerozhodné, zda k záměně přihlašované ochranné známky s dřívější ochrannou známkou skutečně došlo, neboť k závěrům o existenci pravděpodobnosti záměny je dostačující potencionální možnost, že by k takové záměně mohlo dojít (k tomu rozhodnutí Tribunálu ze dne 24. 11. 2005 ve věci T-346/04, *Sadas SA v. OHIM*).
73. Soud o věci uvažil takto.
74. Předem vlastního vypořádání jednotlivých žalobních bodů se soud v logice uspořádání žalobních námitek zabýval těmi z nich, jimiž žalobce na různých místech podané žaloby poukazoval na to, že se žalovaný nevypořádal s tvrzeními a námitkami uplatněnými v průběhu správního řízení. Těmito námitkami vznesenými v různých obměnách pod jednotlivými žalobními body totiž žalobce fakticky zpochybňoval přezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí. Pokud by přitom bylo toto rozhodnutí zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, soud by se věcným posouzením žalobní argumentace nemohl pro předčasnost zabývat.
75. Správní soudy nicméně v minulosti nesčetněkrát judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní

orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, nález Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, nález Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).

76. Dle Městského soudu v Praze však žádná z těchto skutečností v posuzované věci nenastala.
77. Soud ověřil, že předseda Úřadu v odůvodnění Napadeného rozhodnutí neopomněl reagovat na všechny klíčové námitky uplatněné v průběhu řízení o rozkladu. Každou z těchto námitek se předseda Úřadu zabýval, byť tak v některých případech učinil společně s ohledem na obsahovou souvislost jednotlivých námitek, vyslovil k nim své závěry, přičemž připojil úvahy, jimiž byl při vypořádání té které námitky veden.
78. Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí jsou podle přesvědčení soudu ve všech aspektech či hlediscích posuzování pravděpodobnosti záměny kolidujících označení jednoznačně seznatelné důvody, pro které žalovaný považoval argumentaci žalobce za neopodstatněnou. Polemika žalobce je dle přesvědčení soudu spíše polemikou se závěry žalovaného o posouzení skutkových a především navazujících právních otázek, jak je zjevné mj. i z podané žaloby, v níž žalobce polemizuje se závěry, k nimž žalovaný ve vztahu k těmto námitkám, jimž se soud věnuje níže, dospěl. Lze shrnout, že žalovaný své závěry v odůvodnění Napadeného rozhodnutí dostatečně odůvodnil, jeho právní názor je logicky a srozumitelně vyjádřen a má dostatečnou oporu v obsahu správního spisu. Soud proto nemohl žalobci přisvědčit, že by se předseda Úřadu v odůvodnění Napadeného rozhodnutí nedostatečně vypořádal s tvrzeními a námitkami, které žalobce v průběhu řízení vznesl. Konkrétním žalobcem v tomto ohledu vytýkaným nedostatkům se přitom soud věnuje níže v rámci vypořádání jednotlivých žalobních bodů.

K podobnosti výrobků a služeb

79. Soud předně přistoupil k posouzení důvodnosti námitek vznesených pod **čtvrtým žalobním bodem**, jimiž žalobce namítal, že žalovaný neprovedl porovnání předmětných výrobků a služeb, nýbrž byly pouze popsány a bylo poukázáno, na základě jakých kritérií by mělo být hodnocení podobnosti výrobků a služeb činěno. Odkaz žalovaného na str. 7 – 10 Prvostupňového rozhodnutí považoval za nedostatečný. Rovněž poukazoval na to, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s jeho tvrzeními, dle kterých jsou zcela nelogické

námítky osoby zúčastněné na řízení, že si žalobce přihlašuje označení ve třídách 25, 23 a 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Podle žalobce si totiž v těchto třídách registruje výrobky a služby téměř každá společnost zabývající se oblastí sportu. S těmito tvrzeními se dle žalobce nedokázal žalovaný vypořádat ani v Prvostupňovém ani v Napadeném rozhodnutí.

80. Soud předem vlastních závěrů k takto uplatněné žalobní argumentaci podotýká, že v minulosti opakovaně zdůraznil, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu přestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel.
81. Soud k žalobcem vzneseným námitkám uvádí, že žalobce při jejich konstrukci *de facto* ignoroval skutečnost, že se obdobnými námitkami zabýval předseda Úřadu v Napadeném rozhodnutí. Žalobce v důsledku toho v podané žalobě nereagoval na závěry, které předseda Úřadu k obsahově odpovídajícím námitkám vzneseným žalobcem v rozkladu proti Prvostupňovému rozhodnutí vyslovil v odůvodnění Napadeného rozhodnutí. Nedostatečně reflektoval, že předseda Úřadu předmětné námitky vypořádal a zdůvodnil závěr o jejich neopodstatněnosti. V tomto ohledu platí, že žalobce v tom rozsahu, v němž se v žalobě omezil na reprodukci námitek vznesených již v rozkladu proti Prvostupňovému rozhodnutí, aniž by reagoval na odůvodnění Napadeného rozhodnutí, v němž se předseda Úřadu s předmětným okruhem námitek vypořádal a přezkoumatelným způsobem popsal a vysvětlil, na základě jakých konkrétních úvah uzavřel o nedůvodnosti tohoto okruhu námitek, značně snížil svou šanci na procesní úspěch, neboť soud za něho nemohl domýšlet další argumenty.
82. Městský soud se tak mohl věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře obecnosti, v jaké je sám žalobce vznesl (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, čj. 6 Afs 9/2015 - 31). Zdejší soud připomíná, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, čj. 6 As 54/2013 - 128).
83. Soud tedy s přihlédnutím k naposledy uvedeným judikatorním východiskům za dané situace předesílá, že se ztotožnil s argumentací, kterou již dříve, v návaznosti na námitky vznesené žalobcem v řízení o rozkladu, uvedl předseda Úřadu v odůvodnění Napadeného rozhodnutí.
84. Soud k tomuto okruhu námitek předně nemohl žalobci v žádném ohledu přisvědčit v tom, že by ze strany Úřadu resp. předsedy Úřadu nedošlo k řádnému porovnání přihlašovaných a namítaných výrobků a služeb. Je třeba připomenout, že správní řízení od okamžiku jeho zahájení až do vydání rozhodnutí v jeho posledním stupni tvoří jeden celek (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2003, čj. 7 A 124/2000 - 39, ze dne 26. 2. 2010, čj. 4 Ads 123/2009 - 99, nebo ze dne 28. 12. 2007, čj. 4 As 48/2007 - 80). Zpravidla tento argument slouží k vysvětlení toho, proč může odvolací či rozkladový orgán nahradit část odůvodnění orgánu prvního stupně vlastní úvahou a korigovat tak určitá dílčí „argumentační zaškolbrtnutí“ podřízeného správního orgánu v případě, kdy prvostupňové rozhodnutí potvrzuje (srov. níže vypořádání námitek k dalším žalobním

bodům). Nelze však vyloučit ani opačný postup, kdy eventuální mezery v odůvodnění odvolacího, resp. rozkladového orgánu, zaplní argumenty obsažené již v prvostupňovém rozhodnutí. Úkolem odvolacího, resp. rozkladového orgánu je totiž zejména reagovat na odvolací, resp. rozkladové námitky (srov. § 89 odst. 2 správního řádu), přičemž z hlediska ekonomie řízení není vyloučeno, aby argumentaci správního orgánu prvního stupně pouze doplnil. Někdy pak může rozhodnutí, jímž se odvolání či rozklad zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje, působit samo o sobě mozaikovitě a nespojitě, neboť staví na základech, vybudovaných orgánem prvního stupně a doplňuje pouze chybějící detaily či opravuje ojedinělé přehmaty (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, čj. 6 As 161/2013 - 25).

85. V nyní posuzované věci přitom předseda Úřadu zcela správně v odůvodnění Napadeného rozhodnutí na str. 13 v reakci na obsahově související námitky vznesené v doplnění rozkladu vyložil důvody, pro které byla předmětem posuzování ze strany žalovaného pouze Namítaná ochranná známka a nikoli další namítané známky osoby zúčastněné na řízení (ani tento závěr žalobce v podané žalobě nijak nezpochybňuje), a posléze odkázal na závěry vyslovené Úřadem na str. 7 – 10 Prvostupňového rozhodnutí s tím, že Úřad v odkazované pasáži svého rozhodnutí provedl porovnání namítaných a přihlašovaných výrobků a služeb dle jejich vymezení v přihlašovaném/zapsaném seznamu výrobků a služeb.
86. Soud zdůrazňuje, že Úřad se skutečně v odkazované pasáži Prvostupňového rozhodnutí otázkou shodnosti či podobnosti porovnávaných výrobků a služeb řádně zabýval a na str. 7 – 10 popsal v návaznosti na obecně připomenutá východiska přezkoumatelným způsobem zcela konkrétní důvody, na základě kterých dospěl k závěru o jejich shodě či podobnosti. Aplikoval přitom kromě jiného také náležitě principy, na nichž porovnání podobnosti výrobků a služeb podle ustálených judikatorních východisek stojí, když s poukazem na přílehlavou rozhodovací praxi SDEU zohlednil širší vymezené kategorie namítaných produktů v porovnání s podkategorií produktů napadených, shodné, resp. synonymní vymezení produktů, a identifikoval shodné kategorie produktů v dané oblasti, aby posléze s jejich využitím dospěl ke správnému závěru o jejich shodnosti, resp. vysoké podobnosti.
87. Tyto závěry přitom nebyly v rámci řízení o rozkladu proti Prvostupňovému rozhodnutí konkrétně zpochybněny. Žalobce nenamítal, že některé ze specifikovaných výrobků či služeb nejsou shodné či podobné ve vyšší míře, resp. že jsou podobné toliko málo. Především pak nenamítal, že shora rekapitulované závěry správního orgánu prvního stupně nelze ve vztahu k některým výrobkům či službám aplikovat.
88. Jak sám žalobce připouští, předmětné závěry Úřadu jako správního orgánu prvního stupně byly převzaty v Napadeném rozhodnutí. Předsedovi Úřadu pak jistě nelze vytýkat, že sám toto posouzení znovu neprovedl, nebylo-li jejich konkrétní zpochybnění předmětem námitek vznesených žalobcem v řízení o rozkladu. Předseda Úřadu tedy Napadeným rozhodnutím podle přesvědčení soudu potvrdil závěr o shodě resp. vyšší míře podobnosti všech výrobků a služeb.
89. Jak bylo uvedeno výše, ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek. Závěr Úřadu, aprobovaný předsedou Úřadu, stran shodnosti či vyšší míry podobnosti výrobků a služeb přitom podle přesvědčení soudu ob stojí. Se zřetelem k absenci konkrétních námitek se soud omezuje na závěr, že výrobky a služby mají podle jeho přesvědčení stejné nebo natolik blízké podstatné znaky, že v důsledku toho mohou vyvolat

u průměrného spotřebitele představu o tom, že pocházejí od jednoho a téhož výrobce či poskytovatele.

90. Ačkoli příslušnost výrobků ke stejné obecnější kategorii nezakládá podobnost či shodnost výrobků bez dalšího, je tato skutečnost relevantním indikátorem možné podobnosti porovnávaných výrobků, který nelze zcela pominout. Jak bylo vyloženo výše v rámci popisu relevantního právního a judikaturního rámce, obecně platí, že při hodnocení splnění podmínky shodnosti anebo podobnosti výrobků je třeba reflektovat všechna relevantní kritéria charakterizující jejich vzájemný vztah, zejména jejich povahu, jejich zamýšlený účel, jejich obvyklý původ, a to zda jsou v soutěžním vztahu, zda se doplňují, nebo zda jsou zastupitelné, způsob jejich užití, jejich uživatele (relevantní veřejnost), jejich distribuční kanály či prodejní místa. Význam jednotlivých relevantních kritérií a jejich důležitost je třeba hodnotit v kontextu každého jednotlivého případu, neboť v jednotlivých případech nemusí být relevantní všechna uvedená kritéria.
91. Soud se přitom z dále uvedených důvodů ztotožňuje se závěrem žalovaného, že při zohlednění relevantních kritérií vyplývajících z rozsudku SDEU ve věci *Canon* je třeba dospět k závěru o podobnosti porovnávaných výrobků, a to od vyšší po nižší míru. Výrobky a služby mají shodnou nebo vysoce podobnou povahu, shodný či alespoň vysoce podobný je i jejich účel. Dotčené výrobky (a služby) jsou v soutěžním vztahu (některé jsou zastupitelné či komplementární); obdobný je i jejich obvyklý původ a způsob jejich užívání. Konečně se shodují v okruhu jejich uživatelů, tj. relevantní spotřebitelské veřejnosti, jak byla žalovaným vymezena (k tomu srov. dále). Shodné či vysoce podobné jsou i jejich distribuční kanály. Soud v tomto směru neměl žalovanému co vytknout.
92. Žalobce ostatně ani v žalobě konkrétně nenamítá nedostatek shody či vysoké míry podobnosti u některých konkrétních výrobků či služeb, resp. nenamítá, že shora popsané závěry Úřadu aprobované předsedou Úřadu nelze ve vztahu k některým výrobkům či službám uplatnit. S poukazem na shora popsaný význam dispoziční zásady ovládající tento typ soudní řízení pak není úlohou soudu, aby tuto argumentaci za žalobce dotvářel a přebíral úlohu jeho advokáta. Takovým postupem by soud přestal být nestranným rozhodčím sporu (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 - 78). Žalobní argumentace zaměřená tím směrem, že k porovnání výrobků a služeb ze strany žalovaného nedošlo, je bez reálného základu a je v příkrém rozporu s obsahem správního spisu, resp. obsahem obou rozhodnutí žalovaného. Jak je zjevné z odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí, není pravdou, že by bylo toliko poukázáno, na základě jakých kritérií by mělo být hodnocení podobnosti výrobků a služeb činěno. Soud znovu opakuje, že Úřad v návaznosti na identifikaci východisek a principů takového posuzování na str. 7 následně na str. 8 – 10 Prvostupňového rozhodnutí takové konkrétní posouzení provedl, přičemž žalobce nevznnesl žádné konkrétní námitky, jimiž by zpochybnil tam uvedené stručné, nicméně zcela konkrétní závěry.
93. Žalobci nelze přisvědčit ani v tom, že by se žalovaný opomněl vypořádat s tvrzením žalobce zpochybňujícím postoj osoby zúčastněné na řízení stran přihlašovaných výrobků, a poukazem na to, že si výrobky a služby v nárokováných třídách přihlašuje každá společnost zabývající se oblastí sportu. Předseda Úřadu v tomto ohledu v míře obecnosti odpovídající té, v jaké žalobce uvedenou námitku v doplnění rozkladu vznášel, v odůvodnění Napadeného rozhodnutí jednak v souladu s dříve připomenutým zdůraznil, že předmětem posuzování byla pouze Namítaná ochranná známka. K danému okruhu argumentace pak výslovně vztáhnul své závěry, dle nichž má-li osoba zúčastněná na řízení svou ochrannou známku platně zapsanu pro výrobky a služby v určitých třídách, pak ji

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

může proti napadenému označení v tomto rozsahu namítat, přičemž není rozhodné, zda se jedná o specifické, úzce vymezené produkty či o širší kategorie produktů, jež si subjekty na daném segmentu trhu běžně ke známkoprávní ochraně přihlašují. Uvedené vypořádání námitek, tak jak byly vzneseny v doplnění rozkladu, pak nelze považovat za *a priori* nedostatečné, či snad dokonce zakládající nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí pro nedostatek jeho důvodů. Právě naopak, soud je považuje za odpovídající adekvátní reakci na obecné poznámky žalobce a shledává je plně odpovídající obecným principům posuzování podobnosti výrobků a služeb v rámci hodnocení jejich shodnosti či podobnosti pro účely závěru o pravděpodobnosti záměny.

94. Žalovanému pak je třeba přisvědčit rovněž v tom, že pokud žalobce tuto skupinu žalobní argumentace uzavřel tím, že „*ve znění rozhodnutí žalovaného by si mohla osoba na řízení zúčastněná nárokovat celé třídy pouze pro sebe*“, resp. měl za „*nesporné, že osoba zúčastněná na řízení je vedena snahou pouze bránit obchodním aktivitám jiných subjektů*“, nebyly tyto jeho polemické soudy nijak způsobilé zvrátit závěry žalovaného o shodnosti, resp. vysoké podobnosti porovnávaných výrobků a služeb, proti nimž, jak soud výše opakovaně zdůraznil, žalobce v průběhu řízení o rozkladu ani nyní v podané žalobě konkrétní námitky nevznášel. S žalovaným lze souhlasit, že mu v tomto typu řízení nepřísluší posuzovat, pro které výrobky a služby a z jakých důvodů má osoba zúčastněná na řízení zapsanou Namítanou ochrannou známku; je přitom plně logické a ekonomicky racionální, pokud osoba zúčastněná na řízení, má-li pro určité výrobky a služby Namítanou ochrannou známku zapsanu, proti přihlášce napadenému označení brojí. Subjektivní důvody, které snad osobu zúčastněnou na řízení k takovým krokům vedou, ostatně nejsou na daném skutkovém a právním půdorysu z pohledu meritorních závěrů soudu v tomto řízení relevantní. Nepřiměřeným důsledkům, obecně naznačovaným žalobcem, efektivně brání jiné instituty známkového práva.
95. Námitky vznesené žalobcem pod čtvrtým žalobním bodem tak soud neshledal důvodnými.

K podobnosti kolidujících označení

96. Městský soud v Praze se dále zabýval námitkami zpochybňujícími závěry o podobnosti kolidujících označení. Žalobce v této souvislosti námitkami vznesenými pod prvním, druhým a třetím žalobním bodem nesouhlasil s vyhodnocením dominance a rozlišovací způsobilosti jednotlivých prvků kolidujících označení, a návazně na to především se samotným provedením posouzení jejich vizuální, fonetické a sémantické podobnosti.
97. Soud předem vlastního posouzení jednotlivých hledisek podobnosti kolidujících označení podotýká, že žalobcem přihlášena Napadená ochranná známka je obrazovým označením, resp. graficky zpracovaným označením tvořeným slovními prvky „neBULL a makej“, jež jsou zakomponovány a vystupují z obdélníkového podkladu černé barvy. Slovní prvek „BULL“ je vyveden bezpatkovým písmem velké tiskací abecedy, a to ve výrazné červené barvě (nikoli

identické s barvou provedení slovních prvků Namítané ochranné známky). Svou délkou a výškou danou velikostí písmen a barevným zpracováním tento slovní prvek poněkud upozaďuje zbývající slovní prvky. Před předmětným slovním prvkem „BULL“ je malými písmeny v bílé barvě vyveden slovní prvek „ne“. Ač není mezi uvedenými slovními prvky mezera, odlišným barevným zpracováním a odlišnou velikostí písmen je slovní prvek „ne“ vizuálně oddělen od slovního prvku „BULL“. Zbývající slovní prvek „a makej“ je proveden tiskacími písmeny malé tiskací abecedy. Slovní prvek je od slovního prvku „BULL“ (prvku „neBULL“) oddělen relativně větší mezerou, písmena jsou oproti písmenům předchozích

prvků (prvku) výrazně menší (cca o polovinu menší, než prvek „ne“ a ještě výrazněji menší oproti prvku „BULL“).

98. Pokud jde o Namítanou ochrannou známku, i ta je tvořena grafickým ztvárněním slovních prvků „Red Bull“. Slovní prvky jsou znázorněny v běžném bezpatkovém fontu malé tiskací abecedy s velkými písmeny na počátku obou slovních prvků, a jsou vyvedeny v červené barvě.
99. Městský soud v Praze přistoupil na půdorys žalobcem uplatněných námitek k přezkumu zákonnosti závěrů rozhodnutí předsedy Úřadu v posouzení otázky podobnosti kolidujících označení. Vyšel přitom s odkazem na výše rekapitulovaný judikatorní rámec z principu, že nebezpečí záměny musí být posuzováno z globálního pohledu. Vizualní, fonetická nebo významová podobnost kolidujících označení musí být zkoumána na základě celkového dojmu, kterým tato označení působí. Současně reflektoval shora shrnuté judikatorní závěry akcentující rozlišení dominantních a méně významných prvků označení.
100. Žalobce pod **prvním žalobním bodem** především nesouhlasil se závěry žalovaného, pokud jde o posouzení **vizuální podobnosti**. Měl za to, že se žalovaný nevypořádal s námitkami akcentujícími odlišnosti v počtu písmen, jazyce jejich zpracování či v barevném provedení, v důsledku nichž nepovažoval žalobce kolidující označení za vizuálně podobná. Trval na tom, že se napadené označení výrazně z vizuálního hlediska odlišuje od Namítané ochranné známky. Rovněž zpochybňoval závěry k rozlišovací způsobilosti slovního prvku „BULL“. Žalobce se ztotožnil s žalovaným, že v označení Namítané ochranné známky jsou čistě vizuálně oba slovní prvky „Red“ a „Bull“ *de facto* rovnocenné, zatímco v napadeném označení je dominantním prvkem „BULL“. Nesouhlasil však s tím, že prvek „BULL“ se zřetelem k jeho provedení převáží při hodnocení vizuální podobnosti existující rozdíly.
101. V této souvislosti soud připomíná, že shora rekapitulovaná ustálená rozhodovací praxe SDEU, z níž v soudním přezkumu rozhodnutí žalovaného vychází i zdejší soud, požaduje, aby v případě, kdy je označení zčásti nebo zcela obsaženo v jiném označení, bylo před samotným konstatováním podobnosti resp. odlišnosti známek zjištěno, zda je tato společná složka vůči ostatním složkám označení dominantní. Rozlišení dominantních prvků od dalších prvků označení je klíčové především z tohoto důvodu, protože spotřebitel při konfrontaci s určitou známkou nemá v tomto okamžiku před sebou obě známky, tudíž obvykle vnímá známku jako celek, nevzpomene si na všechny její detaily, ale právě na její výraznější a dominantní prvky. Platí přitom, že na základě vjemu vyvolaného touto známkou a nedokonalým vybavením si jiného označení, již známého pro příslušnou oblast, je spotřebitel schopen zhodnotit, zda jsou tato označení stejná nebo podobná, či nikoli (srov. výše). Z uvedených důvodů je identifikace dominantního prvku, k níž zcela správně přistoupil i žalovaný, jedním z klíčových momentů posuzování podobnosti kolidujících označení. SDEU přitom ve své rozhodovací praxi v minulosti v tomto směru opakovaně zdůraznil, že je-li označení složeno ze slovních a obrazových prvků, je třeba slovním prvkům až na výjimky přiznat větší rozlišovací způsobilost než prvkům obrazovým, jelikož průměrný spotřebitel snáze odkáže na dotčený výrobek uvedením názvu, než popisem obrazového prvku ochranné známky. V tomto směru soud poukazuje na závěry vyslovené např. v rozhodnutích SDEU ze dne 23. 10. 2002 ve věci T-104/01, *Fifties*, bod 47, a ze dne 14. 7. 2005 ve věci T-312/03, *SELENIUM-ACE*, bod 37.

102. Soud se přitom ztotožňuje se závěry žalovaného, dle nichž slovní prvek „BULL“/„Bull“ obsažený v napadeném označení, resp. Namítané ochranné známce, tvoří s ohledem na závěry vyslovené soudy ve shora označených rozhodnutích v napadeném označení dominantní prvek, přičemž shoda v této části prvku, jenž je v Namítané ochranné známce sice vizuálně stejně výrazný, avšak disponuje pro dané výrobky a služby vyšší rozlišovací způsobilostí, než prvek popisující fakticky toliko barevné provedení obou prvků, vyvolává vizuální podobnost porovnávaných označení.
103. Pokud jde o Namítanou ochrannou známku, soud souhlasí s hodnocením ze strany předsedy Úřadu, jenž podle soudu, s dílčí marginální korekcí závěrů Úřadu (z jeho závěrů mohlo být usuzováno, že prvek „Bull“ v Namítané ochranné známce je vizuálně dominantní *per se*), správně uzavřel, že přestože jsou prvky „Red“ a „Bull“ v tomto označení vizuálně rovnocenné, vyvolává shoda druhého z prvků s dominantním prvkem napadeného označení vizuální podobnost porovnávaných označení.
104. Soud v daném ohledu souzní ze závěry žalovaného, že ač je prvek „Bull“ v Namítané ochranné známce až na druhém místě, jde o dva krátké slovní prvky, přičemž vizuální vnímání posléze uvedeného prvku je umocněno tím, že je oddělen velkým počátečním písmenem „B“, v důsledku čehož průměrný spotřebitel oba prvky vzhledem k uvedeným aspektům zaznamená se srovnatelnou mírou pozornosti, resp. z vizuálního hlediska nebude ani jeden z nich dominovat a celkový dojem, který Namítaná ochranná známka vyvolá u spotřebitelské veřejnosti, bude ovlivněn oběma slovními prvky. Relevanci prvku „Bull“ a význam jeho shody s dominantním prvkem napadeného označení přitom zvyšuje inherentně vyšší míra rozlišovací způsobilosti pro zapsané výrobky a služby, než ta, jež vykazuje prvek „Red“ popisující, jak bylo naznačeno výše, fakticky toliko barevné provedení obou těchto prvků.
105. Pokud jde o posouzení celkového dojmu, který vyvolá v paměti relevantní veřejnosti Napadená ochranná známka, nemá soud jakékoli pochybnosti o tom, že za dominantní prvek je s ohledem na jeho charakter, pozici, velikost, rozměry, graficky zvýrazněné provedení a vztah k dalším prvkům tohoto označení třeba považovat právě slovní prvek „BULL“. Právě tento slovní prvek bude podle názoru soudu s ohledem na svůj charakter tím prvkem, který zanechá v relevantní veřejnosti paměťovou stopu.
106. Předmětný slovní prvek „BULL“, resp. část slovního prvku „neBULL“ jednoznačně vizuálně dominuje. Působí z vizuálního hlediska výrazně vzhledem k velikosti písmen (na rozdíl od zbývajících prvků je jako jediný vyveden velkými písmeny), jež vede k tomu, že prvek svou výškou a délkou převažuje nad ostatními, a zabírá fakticky více než polovinu obsahu obdélníkového podkladu. K popsání velikostní převaze pak přistupuje jeho výrazné červené barevné provedení. Přestože je prvek/část prvku „BULL“ s ohledem na absenci mezery formálně součástí prvku „neBULL“, platí, že vzhledem k tomu, že část „ne“ je provedena toliko malými písmeny v bílé barvě a je zřetelně vizuálně odlišena, prvek z tohoto formálně složeného prvku fakticky prvek „BULL“ zřetelně vystupuje. Soud přisvědčuje v tomto ohledu žalovanému, že prvek/část prvku „ne“ je co do vizuálního působení na pomyslném druhém místě, a to se zřetelem k tomu, že zaujímá úvodní pozici v celém slovním prvkem napadeného označení, avšak je ztvárněna malými tiskacími písmeny, je kratší a o něco nižší než navazující část „BULL“. Zbývajících částí slovních prvků, tedy prvek „a makej“, je pak sice tvořena relativně vyšším počtem hlásek, z vizuálního hlediska však na celkový dojem vyvolávaný předmětným označením příliš nepůsobí. Pohledově je do svého významu marginalizována nejen zahrnutím až na pomyslném třetím místě v závěrečné části označení (jeho pravé spodní části celého označení), což je

relevantní s ohledem na obecně přijímané pravidla ovládající způsob vnímání označení zeshora dolů a zleva doprava), ale především svým výrazně menším provedením, v důsledku něhož i co do své délky zabírá tato část jen cca 1/4 délky obdélníkového podkladu a především jen cca 1/12 jeho obsahu.

107. Ač ani tyto ostatní prvky Napadené ochranné známky nelze se zřetelem k výše odkazované rozhodovací praxi opomíjet, nelze dle soudu rozumně pochybovat o tom, že dominantním prvkem napadeného označení je tedy s ohledem na popsané důvody prvek „BULL“. Sám žalobce ostatně v podané žalobě tento závěr, k němuž shodně dospěl žalovaný, explicitně potvrdil, jak se podává z jeho výslovného vyjádření v druhém odstavci na str. 2 podané žaloby.
108. Shoda v prvku, který je dominantním prvkem napadeného označení a je vizuálně výraznou a co do míry distinkitivity významnější součástí Namítané ochranné známky, tak žalovaného dle přesvědčení soudu správně vedla k závěru o vizuální podobnosti kolidujících označení. Jakkoli nelze dle soudu hovořit (žalovaný to ostatně ani v Prvostupňovém rozhodnutí ani v Napadeném rozhodnutí netvrdí), že by šlo o vyšší míru vizuální podobnosti, nelze o vizuální podobnosti jako takové, byť dle soudu dosahující o něco nižší, než střední míry podobnosti, pochybovat. Žalobcem obecně vznášená námitka zpochybňující závěr žalovaného o tom, že prvek „BULL“ se zřetelem k jeho provedení převáží při hodnocení vizuální podobnosti existující rozdíly, tedy s ohledem ke všem výše popsaným důvodům neobstojí a není důvodná.
109. Žalobci nelze přisvědčit v tom, že by žalovaný nedostal principům hodnocení vizuální podobnosti. Žalovaný naopak všechna výše připomenutá judikatorní východiska reflektoval, správně identifikoval dominantní prvek napadeného označení a i s ohledem na posouzení míry rozlišovací způsobilosti prvků Namítané ochranné známky dospěl z důvodů, které v odůvodnění svých rozhodnutí konkrétně popsal a které optikou výše popsaných závěrů soudu obstály, ke správnému závěru o vizuální podobnosti kolidujících označení. Nelze se přitom ztotožnit s tvrzením žalobce obsaženým v jeho replice, že by snad v odkazovaných pasážích rozhodnutí žalovaného nebylo popsáno, v čem přesně se projevuje jejich vizuální podobnost; či z jakého důvodu je prvek „Bull“ považován za dominantní prvek. Úřad i předseda Úřadu naopak na str. 11 – 12 Prvostupňového rozhodnutí a na str. 14 a 15 Napadeného rozhodnutí tyto důvody v dostatečné míře identifikovali. Není přitom pravdou, že by se snad nevypořádali s tvrzeními žalobce, že celkový vizuální dojem tvoří počet písmen a složení slov či struktura jednotlivých označení. Ani v tomto ohledu nemohl soud žalobci přisvědčit; rozhodnutí žalovaného nejsou v tomto ohledu nepřezkoumatelná, žalovaný se jednotlivými hledisky zabýval dostatečně, neopomněl se vypořádat ani s otázkami předestřenými žalobcem akcentujícími vyšší počet písmen napadeného označení či odlišnost barevného provedení. Vyložil konkrétní důvody, pro které tyto odlišnosti (které vzdor námitkám žalobce ve skutečnosti nepominul, nýbrž reflektoval – není pravdou, že by žalovaný nezohlednil, že předmětná označení mají různých počet slovních prvků a písmen či odlišné barevné provedení) nepostačovaly pro závěr o tom, že by si kolidující označení nebyla podobná. Postavil přitom v daném ohledu dostatečně robustní argumentační základ, v jehož rámci se všem relevantním okolnostem věnoval. To, že závěry žalovaného žalobci z pochopitelných důvodů nekonvenují, nelze zaměňovat a v rozporu se skutečným stavem věci směřovat s tím, že by žalovaný v daném směru od argumentů žalobce odhlédl a zcela je opomněl vypořádat. Pokud jde o žalobcem v replice znovu připomínané barevné provedení, soud přisvědčuje žalobci potud, že napadené označení je z tohoto pohledu tvořeno celkem třemi

barvami; žalobce však v daném směru odhlíží od toho, že žalovaný své závěry, které z vyložených důvodů před soudem obstály, v daném směru podpořil žalobcem neúspěšně marginalizovanou podobností červeného provedení dominantního prvku napadeného označení s barevným zpracováním Namítané ochranné známky. I přesto, že dominantní prvek není vyveden ve stejném odstínu červené, o tom, že zvolená barva dále podporuje závěr o vizuální podobnosti, nemůže být sporu; dílčí rozdíly v odstínu barvy či fontu ani podle soudu i při jejich reflexi nejsou způsobily vyústit v závěr o nedostatku podobnosti kolidujících označení.

110. Soud tak v reakci na námitky, jimiž žalobce zpochybňoval závěry žalovaného o vizuální podobnosti, shrnuje a uzavírá, že žalovaný nepochybil, když v souladu se shora popsány judikatorními standardy přistoupil k identifikaci dominantního prvku v napadeném označení, přičemž postupoval metodologicky správně, když přihlédl k charakteru jednotlivých prvků a jejich vnímání relevantním okruhem spotřebitelské veřejnosti, a současně vysvětlil, proč ostatní prvky napadeného označení považoval z pohledu vnímání spotřebitelem za méně významné. Kolidující označení jsou si z pohledu soudu vzhledem k faktické shodě v prvku, který je dominantním prvkem napadeného označení a je vizuálně výraznou a co do míry distinkivity významnější součástí Namítané ochranné známky, a s přihlédnutím k jeho provedení v červené barvě, vizuálně podobná, byť v o něco nižší než střední míře. Je tomu tak podle soudu i přes žalobcem akcentované rozdíly, jež jsou ve světle výše uvedeného z pohledu průměrného spotřebitele výrazně méně vizuálně zachytitelné a nemohou tak významněji ovlivnit podobný celkový dojem, který kolidující označení vyvolávají.
111. Soud neshledal důvodnými ani námitky, jimiž žalobce pod **druhým žalobním bodem** brojil proti provedenímu posouzení **fonetické podobnosti**. Žalobce namítal, že předmětná označení mají odlišný počet slabik, kdy první, třetí, čtvrtá a pátá slabika napadeného označení jsou zcela odlišné od Namítané ochranné známky. Žalovaný se dle žalobce zaměřil pouze na jednu slabiku z celého označení, aniž by věnoval jakoukoli pozornost dalším slabikám přihlašovaného označení; žalobce byl přitom přesvědčen, že si označení foneticky podobná nejsou.
112. Soud je naopak ve shodě s žalovaným přesvědčen o tom, že si kolidující označení jsou z fonetického pohledu podobná, byť spíše v nižší míře.
113. V případě obou označení jde o obrazové ochranné známky; pro účely porovnání fonetické podobnosti je nicméně z pochopitelných důvodů klíčové jejich sluchové vnímání, přičemž není sporu o tom, že foneticky mohou být relevantní toliko slovní prvky kolidujících označení.
114. V případě napadeného označení mohou být foneticky vnímány všechny jeho slovní prvky, tj. označení by v takovém případě bylo průměrným spotřebitelem vnímáno jako „ne-bul a makej“. Se zřetelem ke shora popsanému nižšímu významu posledního slovního prvku napadeného označení však skutečně nelze vyloučit to, že foneticky budou vnímány toliko úvodní prvky – v takovém případě by označení bylo vnímáno jako „ne-bul“. Namítaná ochranná známka, resp. v ní obsažené slovní prvky, pak budou vyslovovány jako „red-bul“. Z fonetického hlediska bude průměrný spotřebitel slovní prvky kolidujících označení vyslovovat shodným způsobem, jak se píše (odhlédnuto od zdvojení písmene „L“/“l“, jež u tohoto hlediska, na rozdíl od hlediska sémantického, nebude hrát roli).
115. Žalobci je tedy nutno přisvědčit potud, že třetí, čtvrtá a pátá slabika se u Namítané ochranné známky nevyskytují a označení se tedy, bude-li vyslovováno celé, v tomto

ohledu významně foneticky liší. Na druhé straně se však žalobce mylí, pokud dovozuje, že označení jsou „zcela odlišná“, i pokud jde o první slabiku. Žalovaný i osoba zúčastněná na řízení v tomto ohledu správně akcentují, že první slabika obsahuje shodnou samohlásku „E“. Ve spojení s tím, že v druhé slabice se z fonetického hlediska obě porovnávaná označení shodují, pak tato okolnost svědčí podle soudu pro závěr o nižší podobnosti kolidujících označení.

116. Žalobci opět nelze přisvědčit v jeho paušálním závěru o tom, že žalovaný nevěnoval jakoukoli pozornost dalším slabikám napadeného označení, resp. že by zcela pominul ostatní slovní prvky Napadené ochranné známky, a zprostředkovaně ani v tom, že by předseda Úřadu takovou tvrzenou vadu Prvostupňového rozhodnutí v řízení o rozkladu neodstranil. Z odůvodnění obou rozhodnutí je dostatečně zřejmé, že tomu tak není. Námitky žalobce, že závěr žalovaného, že napadené označení bude vyslovováno jako „ne-bul a makej“, případně pouze „ne-bul“, představuje *„čistě...subjektivní názor žalovaného, který není ničím podložen“*, resp. že nijak neodůvodňuje tvrzení o tom, jak může být označení v reálné situaci na trhu vyslovováno, nejsou přiléhavé. V žádném případě nelze z pohledu soudu hovořit o tom, že by žalovaný v odůvodnění svých rozhodnutí další slovní prvky napadeného označení zcela ignoroval, nýbrž naopak vyložil, jakkoli tak učinil relativně stručně, důvody, pro které i při jejich reflexi dospěl v tomto ohledu k závěru o nižší míře podobnosti kolidujících označení z fonetického hlediska.
117. K polemice účastníků a osoby zúčastněné na řízení stran relevance jednotlivých hledisek podobnosti a způsobu vnímání kolidujících označení a k argumentům vzneseným v této souvislosti ve vyjádření žalovaného a v replikách žalobce pak soud pro úplnost dodává, že ač je v případě kombinovaných, resp. obrazových ochranných známek relevantní především hledisko vizuální, neboť výrobky označené předmětnými označeními jsou obvykle prodávány v obchodech, kde si spotřebitel sám vybírá výrobek (zejména jde-li o nápoje), nelze přehlédnout, že v případě řady výrobků a služeb v nárokových třídách bude fonetické hledisko hrát neméně důležitou roli. V posuzované věci tedy nelze i s ohledem na rozsah chráněných výrobků a specifika relevantního trhu odhlédnout i od čistě fonetického vnímání kolidujících označení. Jakkoli tedy obecně jistě platí, že stupeň fonetické podobnosti dvou označení je méně významný v případě, kdy jsou dotčené výrobky uváděny na trh takovým způsobem, že relevantní veřejnost při jejich nákupu obvykle vnímá ochrannou známku, již jsou označeny, vizuálně, a v praxi tedy bude vizuální vnímání označení častější, nelze od fonetického vnímání zcela odhlédnout. Proto je podobnost z fonetického hlediska, byť v nižší míře, neméně relevantní z pohledu celkového hodnocení.
118. Soud konečně nepřisvědčil ani námitkám soustředěným pod **třetím žalobním bodem**, jimiž žalobce brojil proti závěrům k **sémantické podobnosti označení**.
119. Soud s poukazem na shora vyložená východiska v této souvislosti opětovně připomíná význam dispoziční zásady přísně ovládající řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., a zdůrazňuje, že není a nemůže být úkolem soudu, aby za žalobce jeho žalobní argumentaci dotvářel a jal se hodnotit žalobcem nenamítané okolnosti, pokud žalobce sám takový přezkum náležitě neinicioval. Soud se proto mohl v daném směru omezit toliko na vypořádání těch námitek, které žalobce k otázce sémantické podobnosti kolidujících označení vznesl.
120. Žalobce především namítal, že žalovaný nesprávně dovodil posunutí významu slova „neBULL“ za užití anglického prvku „BULL“ se zdvojeným písmenem „L“, kdy účelem

tohoto zdvojení je upoutání spotřebitelovy pozornosti k části „BULL“ a tedy anglickému významu býk. Dle názoru žalobce se žalovaný nesprávně domnívá, že by užitím prvku „BULL“ ve slovu „neBULL“ mohlo dojít u průměrného spotřebitele k asociaci s býkem a tedy následně označením osoby zúčastněné na řízení. Žalobce poukázal na to, že sám žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uznal, že primární význam celého sloganu „neBULL a makej“ zůstává i přes uvedené pro spotřebitele srozumitelný. Údajné směřování pozornosti k nastíněnému alternativnímu významu žalobce označil za čistě subjektivní názor žalovaného.

121. Soud přitom nemohl přehlédnout, že to byl sám žalobce, kdo v replice k vyjádření osoby zúčastněné na řízení na druhé straně opakovaně akcentoval „příhodné užití metonymie“, jejímž účelem je ozvláštnění předmětného označení, když slovní spojení „neBULL a makej!“ vyzývá k užití síly, kterou symbolizuje býk. Shodně pak argumentoval i v následné replice k obsahu vyjádření žalovaného, když uvedl, že účelem je ozvláštnění předmětného označení, když slovní spojení „neBULL a makej!“ vyzývá k užití síly, kterou symbolizuje býk. Současně nicméně v témže podání uváděl, že u slova „nebul“ je zdvojena souhláska „l“, v důsledku čehož si ji však průměrný český spotřebitel nebude asociovat s překladem do anglického jazyka, přičemž kolidující označení nemají z významového hlediska nic společného.
122. Argumentace žalobce se tak v daném směru jeví být přinejmenším inkonzistentní, pokud žalobce na jedné straně zásadně odmítá jakoukoli možnost asociace napadeného označení s „býkem“ a tedy Namítanou ochrannou známkou a směřování k nastíněnému alternativnímu významu označuje za čistě subjektivní názor žalovaného, aby současně na straně druhé opakovaně takovou asociaci nejen připouštěl, ale nadto označoval za žádoucí ozvláštnění napadeného označení.
123. Soud v tomto směru plně přisvědčuje závěrům předsedy Úřadu, jenž v odůvodnění Napadeného rozhodnutí (s dílčí korekcí) aproboval závěry Úřadu vyslovené v Prvostupňovém rozhodnutí. Městský soud v Praze má shodně za to, že zatímco Namítaná ochranná známka bude sémanticky vnímána jako odkazující na „červeného býka“, napadené označení lze sémanticky vnímat dvojím možným způsobem. Jeho všechny slovní prvky tvoří jednak slovní spojení „nebul a makej“, jenž je skutečně třeba hodnotit jako motivační slogan s významem „nebreč a zaber“. Současně však, nelze se zřetelem ke shora popsaným závěrům k hodnocení jednotlivých prvků napadeného označení a míry jejich významu pro utváření celkového dojmu odhlédnout ani od toho, že je takto vyjádřený význam poněkud posunut a v důsledku vizuální dominance části prvku „BULL“ (k důvodům vyhodnocení dominantního charakteru soud pro větší stručnost v podrobnostech odkazuje na shora vyložené závěry) a pro český jazyk neobvyklého zdvojení písmene „L“ může průměrný spotřebitel napadené označení vnímat jako dvojsmyslné, resp. obsahující zjevně slovní hříčku poutající pozornost k části „BULL“ a jejímu anglickému významu „býk“.
124. Sám žalobce v souladu s výše uvedeným ostatně opakovaně akcentuje „příhodné užití metonymie“, jejímž účelem je ozvláštnění předmětného označení, když slovní spojení „neBULL a makej!“ vyzývá k užití síly, kterou symbolizuje býk. Jinak řečeno, i sám žalobce nepopírá, že napadené označení by mělo u spotřebitele vyvolat asociaci se slovem „býk“.

125. Soud tak přisvědčuje žalovanému, že se zřetelem ke zvýraznění prvku „BULL“, jak bylo popsáno výše, a ke zjevně úmyslně zvolenému užití zdvojené souhlásky „L“, a provedení tohoto prvku v červené barvě, je dána významová shoda dominantního prvku napadeného označení a jednoho z prvků Namítané ochranné známky. Žalovaný pak správně poukazuje na další sémantickou analogii s tím, že prvek „BULL“ napadeného označení je jako jediný z jeho prvků vyveden v červené barvě. Žalobce se v daném směru podle přesvědčení soudu mylí, pokud relevanci uvedeného závěru o existenci tohoto dalšího prvku podporujícího sémantickou analogii („je bezpředmětné...“) zpochybňuje. Ani odlišné barevné provedení kolidujících označení (viz výše) není s to negovat relevanci vyvedení dominantního prvku napadeného označení v červené barvě (jakkoli jiném odstínu, než je tomu v případě Namítané ochranné známky). Tvrzení žalobce o „zcela náhodné volbě“ barevného provedení soud neuvěřil, když jeho pochybnosti zvýšila mj. výše popsaná vnitřní rozpornost argumentace žalobce v průběhu soudního řízení k použití prvku „BULL“.
126. Se zřetelem ke shora popsaným skutečnostem tak i při reflexi odlišujících prvků obou označení nutně platí, že v důsledku nastíněného alternativního významu sloganu nelze souhlasit s žalobcem, že by si kolidující označení nebyla vůbec významově podobná.
127. Z výše popsaných důvodů obsahově poněkud vnitřně rozporná argumentace žalobce pak nebyla s to tyto závěry jakkoli zvrátit. Žalobce žádné konkrétní námitky, jimiž by (jím samotným ostatně opakovaně připuštěný) nastíněný alternativní význam napadeného označení zpochybnil, nevzněl.
128. Soud pro úplnost podotýká, že žalobce nevzněl v podané žalobě žádné konkrétní námitky vůči žalovaným provedenému určení relevantního okruhu spotřebitelské veřejnosti. Soud se proto podrobněji touto otázkou nezabýval a toliko nad rámec nezbytného odůvodnění doplňuje, že výše vyložil, že nebezpečí záměny musí být posuzováno s přihlédnutím k průměrnému spotřebiteli, tj. běžnému spotřebiteli, kterému jsou sporné výrobky či služby určeny. Průměrným spotřebitelem je přitom spotřebitel řádně informovaný, přiměřeně vnímavý a opatrný/obezřetný, přičemž úroveň jeho pozornosti se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb. Žalovaného lze v tomto ohledu doplnit (resp. v tomto směru korigovat jeho vyjádření uvedené v odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí), že relevantní okruh spotřebitelské veřejnosti bude se zřetelem k vymezení dotčených výrobků a služeb zahrnovat především spotřebitele, jejichž informovanost, obezřetnost a míra pozornosti bude běžná a průměrná, avšak nelze vyloučit ani to, že u části spotřebitelské veřejnosti bude míra informovanosti, obezřetnosti a pozornosti o něco vyšší. Přestože však soud připouští, že jistou část relevantní spotřebitelské veřejnosti mohou tvořit relativně dobře informovaní spotřebitelé s vyšší mírou pozornosti, kteří by se mohli více zaměřit na další doprovodné prvky Napadené ochranné známky, je třeba zcela jistě za nikoli zanedbatelnou část relevantní veřejnosti ve světle závěrů vyslovených v odkazovaných rozhodnutích SDEU považovat i širokou laickou spotřebitelskou veřejnost, pro niž jsou chráněné výrobky běžným spotřebním zbožím a výrobkem denní spotřeby. Soud přitom nepochyboval o tom, že ve vztahu k naposledy uvedené skupině závěry žalovaného stran vnímání kolidujících označení zcela jistě obstojí.
129. Se zřetelem ke všem výše uvedeným důvodům a skutečnostem pak soud nemohl než žalovanému přisvědčit i v jeho závěrech o **celkovém hodnocení pravděpodobnosti záměny**, které žalobce nezpochybnil samostatnými žalobními námitkami.

130. Soud v rámci celkového hodnocení pravděpodobnosti záměny ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. vyšel především ze svých shora popsanych závěrů o shodě či vysoké míře podobnosti namítaných a přihlašovaných výrobků a služeb, ze závěrů o vizuální, fonetické a sémantické podobnosti kolidujících označení, jakož i z provedené identifikace relevantního okruhu spotřebitelské veřejnosti.
131. Soud proto ze všech popsanych důvodů uzavřel, že porovnávaná označení vykazují podobnosti, jsou vizuálně, foneticky a sémanticky podobná a s ohledem na shodu v dominantním slovním prvku napadeného označení a jeho výrazné provedení v červené barvě mohou vyvolávat podobný celkový dojem. Napadená ochranná známka tak se zřetelem ke shodě či vysoké podobnosti kolidujících výrobků a služeb podle soudu vyvolává nebezpečí asociace s Namítanou ochrannou známkou a tedy i nebezpečí záměny, neboť v důsledku podobnosti označení a shodnosti/podobnosti výrobků a služeb a shodného okruhu (přinejmenším optikou judikatorních východisek nezanedbatelné části) relevantní spotřebitelské veřejnosti hrozí, že spotřebitel mylně spojí produkt označený přihlašovaným označením s osobou zúčastněnou na řízení.
132. Soud nad rámec uvedeného přisvědčuje žalovanému, že závěry předsedy Úřadu dále podporuje možná aplikace kompenzačního principu. Jak soud upozornil již výše v rámci popisu nosné judikatury posuzování pravděpodobnosti záměny, celkové posuzování implikuje jistou vzájemnou závislost relevantních kritérií, zejména míru podobnosti sporných ochranných známek a míru podobnosti příslušných výrobků či služeb. Soudy přitom v minulosti opakovaně judikovaly, že vyšší míra podobnosti ochranných známek může kompenzovat nižší míru podobnosti výrobku či služeb a naopak (srov. rozhodnutí SDEU a Nejvyššího správního soudu označená výše). V posuzované věci přitom není se zřetelem k výše uvedeným závěrům sporu o tom, že je fakticky dána shoda či vysoká míra podobnosti co do výrobků a služeb; v takovém případě by tedy pro závěr o pravděpodobnosti záměny z důvodu nebezpečí asociace postačovala i střední či nižší míra podobnosti kolidujících označení, resp. podobnost byť jen v některých hlediscích.
133. Z právě uvedených důvodů soud shledal souladný se zákonem závěr žalovaného, který vyhověl podaným námitkám osoby zúčastněné na řízení. Námitky zpochybňující zákonnost Napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávné interpretace a aplikace ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. proto nejsou důvodné.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

134. Na základě všech shora uvedených skutečností Městský soud v Praze žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
135. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nevznikly.
136. Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení zásadně nemá právo na náhradu nákladů řízení. V posuzované věci přitom soud žádnou povinnost osobě zúčastněné na řízení neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. prosince 2021

Mgr. Martin Lachmann v. r.

předseda senátu